

Püspökladányi Hírek

A VÁROSI ÖNKORMÁNYZAT lapja • XXIV. évfolyam 10. szám • 2013. június 12. • Ingyenes

**„A sírásból sok kijárt már népünknek,
így nem kérhetek mást, mint hogy
Isten áldja a magyart!”**

Immár harmadik éve a turult ábrázoló alkotás előtt emlékezik Püspökladány a nemzet fájó, örökké sajnó sebére, mely minden alkalommal felszakad június 4-én. Trianont nem feledheti el egyetlen magyar ember sem. Ez a nap örökre fennmarad, és örökre fájni fog mindenkinek, aki igaz magyar! – így szólt június 4-én a Trianon-emlékmű előtt megtartott beszédében Dombi Imréné polgármester Püspökladány emlékező lakosaihoz, megjelentekhez, akik részt vettek a városi emlékműsoron.

– Van mire emlékeznünk június 4-én! Ezeréves történelmünk bővelkedik sikeres harcokban, ellenségeink felett aratott győzelmekben. Emlékeztünk virágzó, gazdag Magyarországra, amelynek tekintélye volt nemcsak Európában, hanem a világban is. S emlékeznünk kell tragikus eseményekre is, amelyek az áldozatok ellenére visszavetették ugyan fejlődésünket, de népünk szorgalma, élni akarása mindig győzött, a romok helyén újra hazát épített. A mai napon a gyászos események között is a leggyászosabbra, Trianonra, az 1920. június 4-én, a mai napon éppen 93 éve aláírt békediktátumra emlékeztünk, amikor égbekiáltó igazságtalanságok árán feldarabolták Magyarországot, magyarok millióit kényszerítették megalázó kisebbségi sorsra. Hosszú évekig nem gyászolhattunk, nem mondhattuk ki az igazságot, nem fogalmazhattuk meg kötelességeinket, pedig a múltidézés nem öncélú tett, hanem közös múltunk nemzetformáló erejének érvényesítése. De mindentől függetlenül, tisztelt emlékezők, erősek vagyunk! Erős a nemzet tudatunk, erős az összetartozás érzése a sí-

vünkben. Ezért lobog a székely zászló a ladányi városháza homlokzatán, ezért tartjuk a kapcsolatot szorosán székely, felvidéki testvéreinkkel, ezért örülünk mindannyiszor egymás társaságának, és ezért nyilvánította a magyar Országgyűlés 2010. június 4-én a trianoni tragédia 90. évfordulójára emlékezve ezt a napot a nemzeti összetartozás napjává. A jelenben és a jövőben van a sorsunk alakításának lehetősége. A mi kezünkben. Éppen ezért nagyon kell vigyázni arra, hogy mily módon élünk ezzel a lehetőséggel. Higgadtan, komolyan, és megfontoltan, vagy szélsőségesen, zabolátlán módon. Hiszem, hogy miként Trianont és annak gyászos örökségét, úgy saját sorsunkat határon innen és túl is, azzal a komoly, tiszteletre épülő, józan, ugyanakkor kellően határozott nemzetpolitikával lehet jó irányba vinni, melyet Magyarország kormánya ma képvisel és megvalósít. Azzal a nemzetmentő eszmeiséggel és azokkal a világos tettekkel, melyekre azt gondolom, büszkék lehetünk! Legyen az üzenet 93 év távlatából a következő minden magyarnak: a sírásból sok kijárt már népünknek, így nem kérhetek mást, mint hogy Isten áldja a magyart!

– Ezzel az üzenettel zárta emlékbeszédét Dombi Imréné, majd Rásó János ismertette Trianon történelmi hátterét. Ezt követően Varga Miklós énekes-színművész előadása következett. A műsorban Tódy Györgyné és Gyányi István, valamint az ÁFÉSZ Énekkari Egyesület is közreműködött.

D. Sári Andrea

Tisztelt Olvasóink!

Előző számunkban indított „Vers mindenkihez” rovatunk kapcsán egy kedves olvasói vélemény érkezett a napokban, mégpedig dr. Matolcsi Lajos egykori tanácselnöktől, aki nyomom követi Püspökladány életét, s a Ladányi Híreknek is rendszeres olvasója.

Dr. Matolcsi Lajos a szerkesztőség munkájáról mindig elismerően szól, ami túl azon, hogy jóleső érzéssel tölt el bennünket, hasznos is, hiszen témajavaslatokkal is hozzájárul a Ladányi Hírek olvasmányosságát teteléhez.

A napokban hozzám írott levelében azt javasolta, a következő számban jelentessük meg egyik kedvenc Nagy Imre versét, melynek címe: Őseim tükre.

A legnagyobb szeretettel teszünk most eleget ennek a kérésnek!

*D. Sári Andrea
főszerkesztő*

Nagy Imre Őseim Tükre

A nap úgy keres valakit,
keresi reggeltől estig,
éjszaka meg a csillagok
a holddal együtt keresik.

Keresik őseim tükrét,
mely elveszett nagyon régen,
és helyén most por kavarg,
s tövis száll a síró szélben.

Szép volt az őseim tükre;
haljátékos, fénylő mocsár,
s nézte magát benne a nap,
mikor lángolt a forró nyár.

De meghaltak az őseim,
akik a vizet szeretnék,
akik áldoztak a napnak
pipafüstben szálló mesét.

S nézték arcukat a vízben,
mint a nap és a csillagok,
este tüzet is gyújtottak,
hogy féljenek a csikaszok...

Most, ha szél sír a Sárreten,
őseim hangja is zokog -
s kérdik tőlem: hol a tükör? -
a szívem remegve dobog.

S hazudom, hogy tündöklök még,
s a nap nézi magát benne...
könnyüimből mocsár lett, hogy
pihenjen őseim lelke...

Városháza

A képviselő-testület 2013. május 30-án tartotta soron következő ülését. Dr. Tóth Ferenc r. alezredes mb. kapitányságvezető számolt be Püspökladány közrendvédelmi, közbiztonsági, közlekedésbiztonsági helyzetéről, a településen foganatosított rendőri intézkedésekről és a jövőben tervezett feladatokról. Összegzésként megállapítható volt, hogy a kapitányság állománya az elmúlt évben a részére meghatározott feladatokat jó szinten végrehajtotta, a velük szemben támasztott követelményeknek alapvetően megfelelt. Az állomány munkája a kapitányság vezetése és állománya az elmúlt évben stabilizálódott és összekovácsolódott. Megfelelő anyagi-technikai feltételek biztosítása, valamint a tapasztalt állomány megtartása esetén adottak a jövőbeli jobb munkavégzés személyi feltételei. Fő feladatok közül megemlítendő a térség lakosságával, önkormányzatával történő együttműködés további javítása, a felderítési és nyomozati eredményesség szinten tartása, főként a vagyon elleni bűncselekmények visszaszorítása, a közterület biztonságának javítása, az állomány megtartása, stabilizálása, az üresedő státuszok rövid időn belüli feltöltése. A képviselő-testület elismerve a kapitányság munkáját elfogadta a beszámolót.

A polgármesteri jelentést követően a Püspökladányi Egészségügyi Szolgáltató Nonprofit Kft. 2012. évi mérlegbeszámolója került megtárgyalásra. A betegforgalom, a pénzügyi helyzet bemutatását is megismerve a képviselő-testület 525 E Ft adózott eredménnyel elfogadta a mérlegbeszámolót.

Ezt követően az Egészségügyi Szolgáltató Nonprofit Kft. 2013. évi üzleti tervét fogadta el a testület 30 E Ft tervezett adózás előtti eredménnyel.

A Pharmaház Püspökladány Kft. (Gyógyszertár) 2012. évi mérlegbeszámolója is megtárgyalásra került azzal, hogy a képviselő-testület a mérleget -12.045 E Ft adózott eredménnyel fogadta el, majd ezt követően a Pharmaház Kft. 2013. üzleti terve került elfogadásra 0 Ft eredménnyel.

A város belvízelvezető rendszerének helyzetéről, a szükséges intézkedések megtételéről, valamint a külterületi árkok, csatornák állapotáról ismert meg tájékoztatót a képviselő-testület.

Az önkormányzat 2013. évi költségvetésében az alábbi fejlesztési jellegű kiadásokat tervezte be belvízelvezetésre:

Bajcsy Zs. – Szabó Pál – Zalka Máté – Kaán Károly utcák csapadékvíz-elvezetésének kiépítését és felújítását, melynek önrésze: 23.233.000 Ft. A munkálatok folyamatban vannak.

Belvízelvezetés fennmaradási engedélyes tervekészítés: 6 M Ft.

Egyéb belvízelvezető árkok felújítása, karbantartása: 4 M Ft.

A tájékoztatót a képviselő-testület tudomásul vette.

A város közigazgatási határan belül autóbusszal végzett menetrendszerinti helyi személyszállítási tevékenységről számolt be Bodnár Sándor egyéni vállalkozó a 2012-es évet illetően.

A beszámolót a képviselő-testület elfogadta.

A helyi autóbusz-közlekedés járatszámcsökkentésére irányuló kérelmet – mely 13 járat megszüntetését tartalmazta – nem támogatta a képviselő-testület, és úgy döntött, hogy június-július hónapban egy-egy hétköznap és hétvégén kerüljön sor forgalomszámlálásra.

Első alkalommal módosult az önkormányzat 2013. évi költségvetési rendelete. A módosítás alapjául szolgált a 2012. évi jóváhagyott pénzmaradvány fellevezése, a központi források és átvett pénzeszközök miatti előirányzat-módosítások, melyekhez kiadási előirányzat is társul, a kiemelt előirányzatok közötti átcsoportosítások, az önkormányzat által megképzett tartalékok felosztása, a polgármesteri hivatal és az önkormányzati intézmények saját hatáskörű előirányzat-módosításai, a fejlesztéshez kapcsolódó tartalékalap alakulása.

A Klebelsberg Intézményfenntartó Központtal kötendő vagyonkezelési és használati szerződéseket hagyott jóvá a képviselő-testület.

A Püspökladányi Városüzemeltető és Gyógyfürdő Kft. Felügyelő Bizottsága megvizsgálta a Kft. szerződéses állományát és az őrző-védő szolgálattal kapcsolatos megállapításairól tájékoztatta a képviselő-testületet. A tájékoztatóban megállapítást nyert, hogy a szerződések folyamatosan, a megbízóval egyeztetett módon teljesítésre kerültek, így sem pénzügyi, sem jogi szempontból nem találta a Felügyelő Bizottság a szerződéseket kifogásolhatóknak.

A tájékoztatót tudomásul vette a képviselő-testület.

A képviselő-testület kifejezte azon szándékát, hogy a Dorogi Márton Vá-

rosi Könyvtár és Művelődési Központ, valamint a Karacs Ferenc Múzeum költségvetési szerveket egyesítéssel történő beolvasással megszünteti, egyidejűleg jogutódjuknak a Püspökladányi Tájékoztató Központot kijelöli.

A végleges döntés meghozatala előtt be kell szerezni az ágazati miniszter véleményét.

Jogsabályi változás miatt módosult a Bihari Szilárd Hulladéklerakó és Hasznosító Társulás, valamint a Segítő Kezek Szociális Szolgáltató Központ és Gyermekjóléti Szolgálat Intézményfenntartó Társulás társulási megállapodása.

A Segítő Kezek intézmény alapító okirata is módosult telephelyek cím-változásai miatt.

A közterületek átnevezésével kapcsolatos előterjesztést a júniusi ülésre napolta a képviselő-testület.

A magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény és a magyar nemzeti értékek és a hungarikumok gondozásáról szóló 114/2013. (IV. 16.) Korm. rendelet alapján a képviselő-testület úgy döntött, hogy 2013. december 31-ig létrehozza a Püspökladányi Értéktárat.

Az ülés végén interpellációs válaszok, közérdekű bejelentések és kérdések hangzottak el. A soron következő ülés 2013. június 27-én lesz.

*Keserű László
jegyző*

Csökkenőben a bűnelkövetések száma, nő a felderítettségi mutató, jól teljesít a rendőrség

Járasi Közbiztonsági Egyeztető Fórumra várta a rendőrkapitányság a meghívottakat május 22-én. A rendezvényen a kapitányság működési területének közrendvédelmi, közbiztonsági helyzetéről és ezzel kapcsolatos problémákról esett szó. Dr. Tóth Ferenc rendőrkapitány a fórumon beszámolt az illetékeségi területhez tartozó települések bűnügyi adatairól, majd a polgármesterek, polgárőrök a közbiztonságról, biztonságérzetéről szóló visszajelzéseiket és észrevételeiket osztották meg a rend őreivel ezen a napon.

– A tavalyi évi statisztikai adatok egyértelműen bizonyítják, hogy térségünkben csökkent a bűncselekmények száma. Az utóbbi években a bűnözés struktúrája jelentős mértékben átalakult, ennek ellenére továbbra is a vagyon elleni bűncselekmények dominálnak. Ha földrajzi területet nézünk, akkor Kaba és térsége számít problémásnak, 1-2 kisebb település is, Szerepet tudom még idesorolni – mondta el lapunknak Dr. Tóth Ferenc alezredes, a Püspökladányi Rendőrkapitányság vezetője, aki beszámolt arról is, hogy a közlekedési balesetek visszaszorítása most egyértelműen az egyik legfontosabb feladat, azon belül is a kerékpárosokra kell figyelni, mert 40%-ban kerékpárosok érintettek a balesetekben, és a legtöbb balesetet pedig ittas személyek okozzák.

Kapitány úr beszámolója után dr. Lingvaj Csaba alezredes, a hajdú-bihari rendőrőrkapitány-helyettes beszélt az új szabálysértési törvényről, melynek értelmében 50 ezer forinttal emelkedett az eltulajdonítási értékhatár, e fölötti összegnél bűncselekményről beszélünk. Ez az új törvény teszi lehetővé a fiatalok elzárását is szabálysértés miatt.

A rendezvényen a jelenlévők megismerhették a kiemelt bűnügyek sikeres felderítési mutatóit, a megyénkben elkövetett bűncselekmények számát, és hallhatták az elmúlt esztendőkhöz viszonyított kedvező változásokat. A rendezvény végén kötetlen beszélgetés formájában vitatták meg a jelenlévők a településükre leginkább vonatkozó közbiztonsági problémákat.

TRS

Katonásdit játszottak játékpuskával a jobbikos gárdisták a Farkassziget szélén?

A Farkassziget és annak környéke kedvelt kirándulólhelynek számít városunkban, sokan sportoláshoz választják ezt a területet. Nyugodt, biztonságos helyként ismerik a ladányiak, ezért is volt sokak számára megdöbbentő, ami a Darutoll című újság májusi számából kiderült, hogy ezt a csendes, zöldövezeti területet választották a gárdisták csapatépítő tréningjük helyszínéül. A Jobbik Magyarországért Mozgalom püspökladányi alapszervezete által kiadott újság egy fél oldal terjedelmű cikkben számol be arról, hogy a Sárrét szívében avatással egybekötött rendezvényt tartottak a gárdisták városunk határában. A cikk mellé pedig két fényképet is közölt a lap, melyek egyikén gárdisták pózolnak kezükben fegyvernek tűnő tárgyakkal.

Képviselői vélemény: ha puska volt, félelmet keltő, ha játékfegyver, nevetséges a jobbikos újságban megjelent gárdisták „felkészülése”

A fekete-fehér, kissé elmosódott kép közepén egy távcsöves puska, egy maroklófegyver és egy félautomata sorozatlövő AK47 géppisztoly sziluettje tűnik fel a résztvevők kezében. Azt a kép alapján nem lehet eldönteni, és a mellékelt cikkből sem derül ki, hogy valódi fegyverekkel, vagy azok utánzatával zajlott-e a csapatépítés a Farkassziget melletti kertben, ám az önkormányzat több képviselője is úgy érezte, hogy a városlakók nyugalma zavaró esemény történt településünk határában.

– A cikk azért háborít fel engem, mert a Farkasszigetben vagy a városban fegyverrel a vadászokon és a rendőrökön kívül nem hiszem, hogy bárkinek joga lenne sétálgatni, fényképezkedni. Elfogadhatatlannak tartom, hogy Püspökladány közvetlen közelében volt ez a kiképzés, ahol fegyverekkel szórakoznak a képen látható személyek. Ha nem volt valódi a fegyver, ha játékfegyver volt, akkor gyagyás dolognak tartom azt, hogy játékpuskával ott elszaladgálunk és képzéseket csinálunk. Ha meg valódi fegyverrel, akkor nagyon tragikus a helyzet, mert akkor Püspökladány közvetlen közelében fegyveres kiképzést végeznek emberek, csak nem tudom, hogy mire, mert ha gárdista, és úgy tudom, hogy ez a gárda betiltott, tehát nem hivatalosan működő szervezet, akkor nem tudom, hogy milyen alapon képez, meg próbálja a saját tagjait alakí és elméleti kiképzésnek alávetni. Ugyanakkor én azért is aggályosnak találok, mert főleg fiatalokat látok csapatképen, és én nem gondolom, sem szülőként, sem pedagógusként, hogy a XXI. században fegyverekkel kellene a fiataljainkat egyesületekbe, szervezetekbe tömöríteni azért, hogy kiképzést kapjanak fegyverrel, meg ki tudja milyen elméleti kiképzést, agymosáson esznek át azért, hogy kirekesszenek vagy erőszakos cselekményeket kövessenek el – mondta el lapunknak Kovács Krisztina önkormányzati képviselő.

Háttér...

A Magyar Gárda Hagyományörző és Kulturális Egyesület és az általa létrehozott Magyar Gárda Mozgalom a Jobbik Magyarországért Mozgalomhoz kapcsolódó szervezetek voltak. 2007. augusztus 25-én alakultak, a bíróság 2009. július 2-án oszlatta fel őket. 2009. július 25-én hasonló tagsággal, vezetéssel és célokkal megalakult az Új Magyar Gárda Mozgalom. A Magyar Gárda deklarált célja a magyarság fizikai, lelki és szellemi önvédelme. A bíróság azonban többek között megállapította, hogy az egyesület és a mozgalom tényleges tevékenysége nem volt összhangban a célkitűzéseikkel, éppen e tény volt fel-

osztatásuk egyik oka. Árpádsávos címerrel ellátott fekete-fehér egyenruhája és sokak szerint pártmilíciára emlékeztető jellege, illetve a magyarországi kisebbségekkel kapcsolatos megnyilvánulásai miatt heves vitákat váltott ki a gárda a magyar közvéleményben. Az egyesület elnöke Vona Gábor, a Jobbik elnöke volt. Az önkormányzati képviselők szerint a lapot kiadó Jobbik Magyarországért Mozgalom püspökladányi alapszervezete is felelős abban, hogy a gárdisták farkasszigeti tréningjükkal félelmet kelthetnek a püspökladányi lakosokban.

A ladányi jobbikosok hallgatnak...

Természetesen megkerestük Dúró Ferenc jobbikos önkormányzati képviselőt is – aki a Darutoll felelős kiadója –, hogy megkérdezzük, miért tartották fontosnak, hogy lapjukban beszámoljanak a gárdisták rendezvényéről, és a Jobbik véleménye szerint van-e helye a Farkasszigetben gárdistaavatásnak, felkészülésnek. Dúró Ferenc telefonos megkeresésünkre azt válaszolta, hogy nem nyilatkozik, ám a Jobbik egy közleményt fog kiadni a lapjukban megjelentekkel kapcsolatban, és ezt eljuttatja szerkesztőségünkbe. Ezt a közleményt a mai napig nem kaptuk meg. A püspökladányi piacon június 2-án viszont Rigán István, valamint Dúró Ferenc és Borsos László önkormányzati képviselők játékfegyver társaságában osztozottak a Barikád című újságot az arra járóknak, ezzel is jelezve véleményüket az ügyről.

A rendőrség nyomoz...

A gárdisták rendezvényével kapcsolatban már a rendőrség is nyomoz lőfegyverrel és lőszerrel való visszaélés gyanúja miatt, tudtuk meg Szilágyi Erika rendőrségi szóvivőtől.

A rendőrségtől szeretnénk volna megtudni, hogy hol tart jelenleg a nyomozás, kiket kérdeztek meg, be volt-e előre jelentve a Farkasszigetben tartott rendezvény, milyen fegyvereket ismertek fel a szakértők a képen, ám ezekre a kérdésekre azt a választ kaptuk, hogy a nyomozás érdekeire tekintettel további információval nem szolgálhatnak az ügyben.

Azt azonban megtudtuk, hogy két hónap áll a rendőrség rendelkezésére a nyomozás lefolytatására, de ez hosszabbítható, amennyiben a nyomozás megkívánja. Mivel a Darutollban megjelent cikk szerzője aláírta a nevét az újságban, ezért természetesen őt is felhívtuk, hogy többet megtudjunk a csapatépítő tréningről, a cikkben említett testi és szellemi felmérőkről, az éjszakai őrszolgálatról és természetesen a képen látható fegyvernek látszó tárgyáról, ám tőle is azt a választ kaptuk, hogy amíg a nyomozás tart, nem kíván a médianak nyilatkozni.

Az országgyűlési képviselő elítéli az esetet, az önkormányzat szigorú fellépést vár a rendőrségtől...

A gárdisták püspökladányi tréningjéről szóló cikket Bodó Sándor országgyűlési képviselő is olvasta, és ijesztőnek tarja, ha a kiskertekben puskával, vagy annak látszó tárggyal sétálgatnak egy szervezet tagjai.

Az önkormányzat többségi képviselőcsoportjának tagjai várják a rendőrségi nyomozás végét, és remélik, hogy nem igazi fegyverekkel zajlott a gárdisták kiképzése. Ellenkező esetben szigorú fellépést várnak el a rendőrségtől.

Dienes Zoltán

Falánk kártevő pusztított a Hídlábi-erdőben

Néhány héttel ezelőtt erdőért aggódó természetjárók kerestek meg azzal, hogy szokatlanul súlyos hernyórágást észleltek a fákon a Hídlábi-erdőben. Valóban elborzasztó volt a csupaszra rágott, lombtalan fák látványa, amelynek okozói a gyapjaslepke hernyói voltak. A különböző hírportálokon lehetett olvasni korábban, hogy a lepke tömegszaporulata várható idén a megyénkben is. Ezt most megtapasztalhattuk. A tömegszaporodás egyébként természetes folyamat, amit a szélsőséges időjárás – például a száraz és meleg évek, amilyen a tavalyi és az azelőtti volt – gyakran felerősít.

A gyapjaslepke *Lymantria dispar* L. nálunk őshonos faj. Népies neve – közönséges gyaponc, gyaponcz – a nőstény potrohi szőrzetére utal, amivel a lerakott petéket fedi be. Igen sokféle tápnövényen képes kifejlődni, mégis leginkább a csertölgyet és a kosásnyos tölgyet kedveli.

A gyapjaslepke egynemzedékes faj, életciklusából 9-10 hónapot pete alakban tölt. A fák törzsén és ágain láthatjuk feltűnő petecsomóit, de tömegszaporodása idején akár az épületek falára is petézik. A kis hernyók általában április végén, május elején kelnek ki, majd rövidesen felmásznak a koronába és megkezdik rágásukat. A hernyók egész fejlődésük alatt képesek selyemszálakat termelni, amellyel a fiatal hernyók nagy távolságot is meg tudnak tenni a szelek szárnyán. A hernyók alapszíne sötét szürkésbarna, fejük feketén tarkázott. Hátukon 5 kék és 6 bordó szemölcsőpárt viselnek. 4-5 vedlés után, magukat a törzshöz, ágakhoz, levelekhez szöve bábozódnak be. A bábok sötétbarna színűek, ritkás sárga szőrrel fedettek.

A bábokból 2-3 hét után kelnek ki a lepkék. A hímek nagy, fésűs csápjaikkal érzékelik a nőstények által kibocsátott csalogató anyagokat, a szexferomonokat. A nálunk honos nőstények nem repülnek, helyüket csak mászva változtatják.

A gyapjaslepke minden fejlődési fázisának van természetes ellensége. A petéket a cinegék, csuszkák, harkályok, illetve más rovarévó énekes madarak is fogyasztják. A szőrös hernyóit a madarak általában nemigen kedvelik, csupán a kakukk és a sárgarigó pusztítja. A bábokat cinegék, csuszka, a harkályfélék, rigók és fakusok fogyasztják. A lepkéket elsősorban a lappantyú vagy a gébicsek zsákmányolják. A talaj felszínén vonuló hernyókat sünnök, cickányok és a rágcsálók, a bábokat cickányok és rágcsálók is elcsípik. Jelentős természetes ellenségei a ragadozó rovarok is, mint az aranyos bábrabló vagy a négyettyes dögbogár, illetve a számos parazitoid rovar, mint például a gyapjaslepke fürkészlégy.

A gyapjaslepke ugyanúgy hozzátartozik a hazai tölgyerdőkhöz, mint bármely más ott élő faj. Számunkra riasztó az időnkénti látványos tömegszaporodása, amelynek csúcán elképesztő hernyólétszámot is képes elérni. 1907-ből származik például ez a leírás:

„a vasut sinjeit oly nagy tömegben lepték el a hernyók, hogy a mozdony, a surlódás hiánya miatt megakadt”. A legutóbbi nagymértékű megjelenése 2004-2006-ban volt, amikor az Arborétumban működő fénycsapda is igen nagy számban fogta a hímeket. Akkor katasztrófáról harsogott szinte az összes hírcsatorna. Pedig a megrágott fák általában képesek kiheverni a kártétel hatását, bár növekedésüket visszaveti a jelentősebb mértékű lombvesztés, különösen akkor, ha az több, egymást követő évben is megismétlődik. Talán veszélyesebb, hogy a lerágott erdőkben gyakran kárláncolatok alakulhatnak ki, vagyis a másodlagos kórokozók és kártevők is megjelenhetnek, mint a lisztharmatfertőzés vagy a különböző díszbogarak.

A gyapjaslepke károkozásának közvetett hatása, hogy a nyár eleji lombtalan kép az idegenforgalommal érintett területeken zavaró látvány lehet, ám ennél sokkal kellemetlenebb lehet az erdőben kirándulókra az ilyenkor hihetetlen mennyiségben hulló hernyóürülék, illetve a hernyók szőre, amely az érzékeny bőrűeken viszketést vagy bőrgyulladást okozhat.

Védekezni többféle módon is lehet a gyapjaslepke ellen. A hosszú távú védekezés az erdőink természeteshez közeli állapotának elérése lehet, amely gátolná a tömegszaporodásának kialakulását, illetve segítené a természetes ellenségeinek a fennmaradását. A mezőgazdasági területeken, parkokban, gyümölcsösben vagy üdülőövezetekben érdemes a megjelenő petecsomókat tél végén, tavasz elején eltávolítani. Nem jelent teljes megoldást, de nagymértékben gyéríti a létszámukat. Lehet vegyszerrel is védekezni ellenük, de ez mindig meggondolandó, mert – mint minden más vegyszeres kezelésnél is igaz, hogy – egyéb ökológiai kárt is okozhat, emellett védett területen – mint amilyen a Hídlábi-erdő vagy a Farkassziget – jogszabályilag tiltott is.

Most még szomorú látványt nyújt a teljesen lerágott erdő, ám néhány hét múlva újra kihajtanak a fák, és ismét lehet élvezni az árnyas lombok hűvösét. A falánk kártevőknek akkorra már hírük sem lesz, csupán csak a petecsomók árulkodnak róluk, amelyekben az új nemzedékük várja türelmesen a következő tavaszt.

Rásó János

Anyanyelvi kérdezz-felelek

Hogyan írjuk helyesen az angol nyelv hatására a magyar nyelvbe kerülő szavakat (például: e-mail, fájl, online, lájkol)?

A helyesírási szótárakban már rögzítették az e-mail, e-mail cím, e-mailjeim szavak helyesírását. Különböző elvek alapján írjuk őket így. Ha egy kötőjeles idegen kifejezéshez egy újabb tag járul összetételi tagként, akkor célszerű azt különírni: e-mail cím. Ha az idegen szavak végén ejtjük az utolsó betűt, akkor a toldalékot közvetlenül ehhez a betűhöz kapcsoljuk: e-mailjeimet.

Az idegen szavak írására nincs egységes írásmód. Amikor egy idegen írásmódú szót a magyarban elkezdenek használni, eleinte az eredeti nyelv szerint írják (pl. sokáig file-ként). A helyesírási szótárak összeállításakor a gyakran használt idegen szavakat kiejtés szerint javasolják írni, pl. így lett a file is fájl. A magyar írásgyakorlatban tendenciának látszik az olyan nyelvekből átvett szavaknál, amelyeknek a kiejtése és az írásképe erősebben eltér egymástól. Néha egymás mellett él az eredeti és az átírt változat. A használt idegen szavak még a helyesírási szótárak szerint is különbözőképpen írandók, míg az egyiknek már javasolják az átírását, másoknál még nem került be a szótárba a kiejtés szerinti írás. Sőt a nyelvhasználók a szótártól eltérően is használják az átírt alakot, és lehet, hogy egy későbbi szótárban már ezt javasolják. A helyesírási szótárakban még nem közölt idegen szavak írásában a kialakult szokás és az egyéni választás a döntő.

BSZB

„Atomkamion” Püspökladányban

Május 22-én érkezett Püspökladányba a Paksi Atomerőmű tájékoztató kamionja, mely 2009 októbere óta járja az országot. Feladata a személyes találkozás lehetőségét kihasználva a lakosság tájékoztatása, valamint ezen túl lehetőséget teremt a lakosság részéről felmerült kérdések megválaszolására, interaktív párbeszéd megvalósítására.

A kamionon tájékoztató munkatárs fogadta a szervezett csoportokat, valamint az egyéni látogatókat, aki rövid bevezetőben ismertette a kiállítás célját, anyagát, hangsúlyozva az atomerőmű szerepét a hazai villamosenergia-termelésben, illetve a környezetkímélő technológiát is. A rövid bevezetés után a kiállítóterben

filmvetítés fogadta a látogatókat, akik látványos képi elemek felhasználásával betekintést nyertek a Paksi Atomerőmű jelenlegi működésébe és jövőbeli terveibe.

Ezt követően a látogatók önállóan szerezhettek további információkat interaktív érintőképernyős panelek segítségével. Az első paneleken a világ működő atomerőműveinek földrajzi elhelyezkedését tekinthették meg, valamint lekérhették az egyes telephelyek termelési adatait. A második paneleken a Paksi Atomerőmű és hazánk villamosenergia-termelését, illetve fogyasztását bemutató grafikonokat láthattak az érdeklődők. A harmadik paneleken a kiállítás első évében szereplő 22 információs tábla volt látható virtuális elemekkel gazdagítva, a negyedik paneleken pedig multimédiás fotókon keresztül mutatták be az atomerőmű természeti környezetét. A tárlat központi helyén, az irányítópulton a vállalkozó szellemű vendégek szabályozhatták a négy paksi reaktorblokk teljesítményét. A fentiekben túl további két eszköz tette mozgalmassá a kiállítást. Az energiatermelő kerékpár segítségével a látogatóknak lehetőségük nyílt virtuálisan áramot termelni, valamint érmepréslő géppel saját emlékérmét készíthettek.

A Paksi Atomerőmű tájékoztatása szerint 2013. április végéig 649 nap alatt 317 településre jutott el a kiállítás, amelyet több mint 150 ezer fő látogatott meg. Mindezek mellett a kamion rendszeres és népszerű résztvevője a nyári fesztiváloknak is. Hazánk egyetlen ipari méretű nukleáris létesítménye a kezdetektől a teljes nyitottság politikáját folytatja, s ez most városunkba, Püspökladányba látogatott, ám innen is továbbvándorolt következő állomására.

Erdei Anett

Püspökladányban nyílt meg az ország első Nemzeti Vidéki Hálózat információs pontja

Ebben az évben az ország összes megyéjében megkezdtek munkájukat a Magyar Nemzeti Vidéki Hálózat megyei referensei. Minden megyében információs pont nyílik a vidékfejlesztési folyamatok felgyorsítása, hatékonyabbá tétele érdekében. Hajdú-Bihar megyében Püspökladányra esett a választás, az iroda a polgármesteri hivatal 16. számú irodájában található.

Hajdú-Bihar megyében Szokai Szilvia képviseli az MNVH szervezetét, aki az információs pont megnyitóján projektoros bemutató segítségével tájékoztatta a megjelenteket a szervezet működéséről. A referens feladatai közé tartozik, hogy a partnerek számára bemutassa az MNVH tevékenységeit, továbbá az érdeklődő magánszemélyek, önkormányzatok, civil szervezetek, vállalkozások MNVH-hoz történő regisztrációjában, előzetes nyilvántartásba vételében, illetve a vidékfejlesztési projektötleteikre vonatkozó pályázatok elkészítésében, megvalósulásában nyújtson segítséget, továbbá a hálózatba belépett partnereket hasznos, vidékfejlesztéssel kapcsolatos információkkal lássa el. Közreműködik a vidékfejlesztési tervezésben, különös tekintettel a 2014–2020-as európai uniós költségvetési időszakra, és segíti a vidékfejlesztés szereplőinek részvételét a különböző rendezvényeken.

Az iroda megnyitóján Tóth Attila, a Hajdú-Bihar Megyei Közgazdasági és Civil Szervezetek Társaságának elnöke is részt vett, aki elmondta, azzal, hogy az információs pont Püspökladányban nyílt meg, nagyobb lehetőségeket teremt a vidéken, a Sárreuten élők számára.

A Magyar Nemzeti Vidéki Hálózat fő célja a kormányzati, gazdasági és civil szervezetek tagjai közötti rendszeres kapcsolat, illetve gyors információáramlás megteremtése, a magyar vidékért tenni akaró szakemberek hálózatszerű együttműködésének kiépítése.

Erdei Anett

Jegyzet: „Teljes harci díszben!”

Gépfegyverek, lögyakorlat, harci felszerelés! Komolyan mondom, hogy félek!... Megrémültem az új magyar gárda püspökladányi kiképzéséről szóló beszámolót olvasva. Félreértés ne essék: semmi problémám nincs a fotókon szereplőkkel. Nem zavar, ha testedző gyakorlatokat, erőnlét-, állóképesség-javító programokat szerveznek. Talán még több is kellene, tekintve az internet előtt tespedő fiatalok fizikai állapotát. Az sem igazán zavar, hogy ki és milyen szervezeti formában teszi mindezt. De a fegyverek! Miért kellene a fegyverek? Kik elleni fegyveres harcra készítik fel ezeket a fiatalokat. Külső ellenség ellen ott van a jól felszerelt és hivatásos katonákból álló hadseregünk, de amúgy is kétlem, hogy európai háborús veszélyre kellene, akárcsak gondolatban is felkészülnünk. Akkor miért kellene a fegyverek? Azt gondolom, hogy ha valakinek vannak ilyen irányú vágyai, akkor azt valóra válthatja hivatásos katonaként, amennyiben alkalmas rá. Ha nem, akkor pedig „civil” katonának sem alkalmas. De akkor milyen célt szolgált a katonai jellegű kiképzés – tekintve, hogy egyenruhában, harci felszereléssel és fegyverrel történt? Az ilyen jellegű kiképzéseket a hivatásos katonák is csak zárt és jól biztosított katonai területen végzik, hogyan lehet az, hogy a hobby-kertben le lehet ilyet bonyolítani. Amikor én voltam katona – mert én voltam! –, a lögyakorlatok mindig kiemelt biztonsági intézkedések mellett zajlottak. Ja, és mielőtt egyáltalán „fegyvert vehettünk volna a kezünkbe”, megtanultuk, hogy mit is jelent „az”.

Az új magyar gárda becsületkódexében ez áll: „...azonosulunk mindazokkal, akik magyarnak vallják magukat. Ha kell, osztozunk balsorsukban, de részt kívánunk venni boldogulásuk megvalósításában is.” De miért fegyverrel???

Rásó János

A pedagógusokat köszöntötte a város

Május 31-én tartotta Püspökladány Város Önkormányzata a hagyományos pedagógusnap rendezvényét, Csenki Imre néptanító díj átadással egybekötve a Művelődési Házban. A rendezvényen elsőként Dombi Imréné polgármester köszöntötte és méltatta a jelenlévő pedagógusokat.

– Mindig megtisztelő számomra, ha pedagógusok, tanárok, nevelők között lehetek, hiszen Püspökladány, de tágabb hazánk, az országunk, a nemzet jövőjének formálása az ő kezükben van, az Önök kezében van. A mai gyerekek, fiatalok, akik majdan a jövő munkavállalói, családapái, családanyái lesznek, formálása, alakítása, a helyes értékrend felé irányítása az Önök, tanárok, pedagógusok egyik legfontosabb feladata, miközben olyan tudást is adni kell számukra, mely használható és egy életre szól. Úgy érzem, nincs ennél nemesebb, de talán nehezebb feladat sem.

Dombi Imréné: vissza kell adni a lehető legrövidebb időn belül a pedagógushivatás rangját és méltóságát!

Nem könnyű szembenézni azzal, hogy az oktatásban 2002 és 2010 között lezajlott túlzott liberalizáció és a társadalomban tapasztalható folyamatok együttes hatása a tanárok, nevelők tekintélyvesztéséhez vezetett.

Ezt a folyamatot, úgy vélem, meg kell állítani. Az nem lehetséges, hogy ne legyen eszköz a tanár kezében ahhoz, hogy az általa átadandó tudást a valóságban is eljuttassa a diákokhoz. Volt idő, amikor egy kistelepülésen a tanítók számítottak a legnagyobb tekintélynek. Ma sajnos nincs így, és ez nem az Önök hibája. Meggyőződésem, hogy vissza kell adni a lehető legrövidebb időn belül a pedagógushivatás rangját és méltóságát. És mikor mondjuk ezt ki, ha nem most, ezen a napon, mely az Önöké, a Pedagógusnapon! Püspökladány Város Önkormányzata elismeri az Önök munkáját, még ha úgy is érzik olykor, hogy talán nem a megfelelő mértékben és módon. Tudjuk, a magas színvonalú oktatáshoz szükség van jól képzett és elhivatott pedagógusokra, és ebben a tekintetben Püspökladány nem szenved hiányt. Ha megengedik, mondandóm végén néhány személyes gondolatot megosztanék Önökkel!

Amikor két évvel ezelőtt polgármesterré választottak, tudtam: szolgálatra szegődök. Tudtam, hogy átalakul minden, ami addig volt körülöttem. Nyugalom, béke, harmónia. Mégis vállaltam, mert vállalni kellett. Mert a sorsunkat nem mi határozzuk meg. Alakítóit, de nem meghatározóit vagyunk. Ezt megtanultam. És megtanultam még valamit. Az egyszerű természeti törvény szerint azt kapjuk vissza, amit adunk. Ha mosolyt, azt. Ha jó szót, azt. Ha segítséget, akkor azt. De van, hogy ez késik! Van, hogy nem akkor érkezik, amikor számítunk rá, vagy amikor a legnagyobb szükségét érezzük! De nem szabad elkeseredni mégsem. A hitünket a jóban nem veszíthetjük el soha! Kérem Önöket, higgyenek ebben! – mondta beszédében Dombi Imréné, majd Bartháné Balogh Anna, a Püspökladányi Tankerület vezetője is köszöntötte a tanárokat, óvónőket. Beszédében elmondta: nagy változások történtek január elseje óta, hiszen egy új rendszert kellett kialakítani az országban, városunkban. A Klebelsberg Intézményfenntartó Központ célja, hogy kiszámítható, átlátható és minőségi köznevelést biztosítson az ország minden részében.

Az idei év Csenki-díjasa: Czizler Dezsőné

A tankerület vezetőjének köszöntője után a Csenki Imre néptanító díj átadása következett. Ebben az évben Püspökladány Város Önkormányzata az elismerést Czizler Dezsőné számára ítélte oda. A díjazottat Nagy Sándorné, a Többcélú Intézmény igazgatója méltatta.

– Megtisztelő számomra, hogy a legfrissebb Csenki-díjas pedagógus pályafutását ismerhessem. Külön öröm, hogy most először fordul elő a díj adományozásának történetében, hogy olyan kolléga részesül e kitüntetésben, aki az értelmileg sérült gyerekek ok-

tatásának, nevelésének szentelte életét. Elmondhatjuk, hogy nem a könnyebb utat választotta, s talán sokan úgy gondolják, soha nem lennének képesek évtizedeken keresztül végezni azt a feladatot, amit az eltérő tagozaton dolgozók végeznek. Az ünnepelt egyike azon keveseknek, akik erre vállalkoztak. Czizler Dezsőné Erzsike 1974. szeptember 1-jétől dolgozik a Petőfi Sándor Általános Iskolában. Olyan gyógypedagógiai kiegészítő iskolában kezdte pályafutását, melyben a szakmai elkötelezettségen kívül szinte semmi nem állt rendelkezésre

a megfelelő oktató-nevelő munkához. A következő tanévtől átkerült az Általános Iskolába, ahol az ún. Csenki Iskolában, majd az 1976/77-es tanévtől 1979-ig gyermeke születéséig magyar tagozatos osztályban tanított. A GYES után 1982-től egészen a mai napig, ez több mint 30 év, a sajátos nevelési igényű értelmi fogyatékos tanulók nevelését, oktatását látja el szívvvel lélekkel. Munka mellett 1985-ben szerezte második diplomáját a Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskolán, mellyel oligofrén pedagógia szakos gyógypedagógiai tanár lett. Közvetlen társai így jellemzik: Erzsike hosszú éveken keresztül mindig osztályfőnök volt, a mai napig is az. Személyiségéből olyan segíteni akarás, tolerancia árad, mely sok tanulónak segített leküzdeni az iskola jelentette akadályokat. Tanítványaihoz való viszonyára jellemző a határozottság és következetesség. Mindig bizalommal fordulnak hozzá problémáikkal a gyerekek. Régi tanítványai a mai napig felkeresik és hálával gondolnak egykori tanítójukra. A szülőkkel is mindig megtalálja a közös hangot, sok biztatást, erőt és reményt kaphatnak tőle, ha gondjukkal, bajukkal felkeresik. A kollégákkal való kapcsolata kiegyensúlyozott. Bármikor fordulatnak hozzá segítségért, de mások segítségét is kész elfogadni. Az önzetlen magatartás, ami egész pályafutásán keresztül jellemezte, végtelen megértéssel és odafigyeléssel párosult az évek alatt. Fejlett problémamegoldó képessége és a folyamatos kompromisszumra való törekvések sok esetben segített már megoldhatatlannak tűnő konfliktushelyzetek feloldásában is. Óráira mindig lelkiismeretesen készül, változatos tanítási módszereket alkalmazva kelti fel tanítványi érdeklődését a tantárgyak iránt. Adottságait figyelembe véve differenciál, használja a gyógypedagógia gazdag eszköztárát, fejleszti a gyermekek képességeit. A csendes, halk szavú tanár nénire hallgatnak még a vagányabb nagyfiúk is. Az eltelt közel 40 év alatt a Petőfi Iskolát szívügyének tekintette, ma is ötleteivel, tanácsaival, munkájával segíti az iskolai programok megvalósítását. Czizler Dezsőné Erzsike hosszú éveken keresztül fejlesztett súlyosan, halmozottan fogyatékos gyermekeket. Együtt örült velük minden apró sikernek, és végtelen türelemmel kezdte előlről a magyarázatot, ha arra volt szükség. Úgy vélem, Erzsike mindig hitt a munkájában, abban, hogy a sérült gyerekek még több szeretetet, még nagyobb odafigyelést igényelnek, mint egészséges társaik. Hivatásának tekintette a pedagógusi, gyógypedagógusi foglalkozást. Én pedig hiszek abban, hogy a világ, az évtizedeken át általa nevelt sok-sok gyermek nélküle szegényebb lenne, mert amit és ahogyan ő tette, senki más nem nyújthatta volna nekik – zárta beszédét Nagy Sándorné, majd a köszöntők és a díjátadás után a díjazott tanítványai, az eltérő tagozat diákjai léptek színpadra és kedveskedtek tanárnőjüknek, a közönségnek ünnepi műsorral.

A napsütés nem is, de a derű bearanyozhatta gyermekeink napját!

1. § (1) Az állam – önmagukban vett méltóságuk és értékük miatt is – védi a családot és a házasság intézményét.

4.§A családban történő nevelkedés biztonságosabb minden más lehetőséghez képest. A család létrejöttének biztos alapja a házasság, amely az egymás szeretetén és tisztelésén alapuló életközösség, ezért az mindenkor megkülönböztetett megbecsülést érdemel. A család akkor tölti be szerepét, ha az anya és az apa tartós és szilárd kapcsolata a gyermekek iránti felelősségben teljesedik ki.

7. § (1) A család a természetes személyek érzelmi és gazdasági közösségét megvalósító olyan kapcsolatrendszer, amelynek alapja egy férfi és egy nő házassága vagy egyenesági rokon kapcsolat, vagy a családbafogadót gyámság.

22. § (1) Az állam a gyermeket nevelő családok munkából szerzett jövedelme után fizetendő közterhek megállapításánál figyelembe veszi a gyermekvállalással és -neveléssel együtt járó költségeket.

A családok védelméről szóló törvény olvasásakor idéztem fel azokat a képeket, amelyek május hónapban láthatók voltak Püspökladányban, és örömmel tölthette el szívünket: az anyák napi ünneplések, az interaktív mesejáték a parkban, majd a gyermeknap rendezvények sora. Csak az nem talált magának szórakoztató programot a családok közül, aki nem akart.

A városi gyermeknapot május utolsó vasárnapján rendezte meg Püspökladány Város Önkormányzata a püspökladányi strandfürdő területén.

A kapunyitás 8 órakor volt. A regisztrációnál az Ifjúsági Ház dolgozói fogadták a gyerekeket, és pogácsával, rostos gyümölcslével vendégelték meg őket. A vendéglátáshoz még hozzátartozott a nap során: meleg étel és fagy.

Mivel az időjárás nem nagyon kedvezett az ott lévőknek, a fürdő területén felállított színpadon valamivel 10 óra után kezdődtek el a műsorok. A napot Püspökladány polgármestere, Dombi Imréné nyitotta meg.

Megnyitójában a fent említett törvénnyel összhangban a családok védelméről és megbecsüléséről szólt. Beszédében külön figyelemmel kiemelte a valamilyen szempontból hátrányos helyzetben lévő gyerekekről való gondoskodást.

Polgármester asszony fáradhatatlan a gyermekekkel való törődésben, ugyanis pénteken a Segítő Kezek gyermeknap rendezvényén tudott együtt örülni az apróságokkal; szombaton az Erőss Lajos Református Általános Iskola tanulóit, tanárait, a szülőket, hozzátartozókat köszöntötte, majd vasárnap a városi gyermeknap programját nyitotta meg. Magával hozta azt a verseskötetet, melyet Sáránci Szilvia, a kerekesszékhöz kötött költő ajándékozott neki.

Ebből idézte a megható sorokat:

*„Mint madárfélszket a faág,
Úgy ölel át édesanyád.
Mint felhőkbe a záporosó,
Ha baj ér Téged, Úgy sirat Ő.
Mint puha szellő a nyárban,
Úgy simítja arcod lágyan.
Mint a nap ott fenn az égen,
Úgy ragyog, ha meglát téged.”*

Valóban sok ragyogó szemű gyermeket és mosolygó édesanyákat, apákat láthatunk, különösen, mikor megjelent a színpad előtt az óriás mesefigura: Süsü, a gyerekek kedvence. Aztán jött utána

még Vuk, Gombóc Artúr, Mickey egér és Micimackó. Az Egyszervolt Mesezenekar nemcsak igényes műsorával, de interaktív játékával is elkápráztatta a közönséget. A gyerekeknek adott kedves pillanatok ajándék-fotózkodással fejeződtek be. Hamar utánuk következett a debreceni Pergő Hagyományörző Műhely. Az együttes célja: a magyar néptánc, népdal és népzene megismertetése a fiatalabb generációval. Ezután jöttek a helyi együttesek. A Lolita mozgásstúdió egyre népszerűbb városunkban. Az Írisz Mazsorettsoport már határainkon túl is bemutatkozott több alkalommal. A következő tánc: a zumba, ami talán a legújabb a sorban.

A zenés, táncos szórakoztató műsorok után a gyerekek megnézhettek a tűzoltókocsikat közelebről, majd a rendőrség kutyás bemutatója és játékos totója következett. Ügyességi játékok, kincsvadászat, az Ijúsági Ház aszfaltversenye és lufihajtogatás között válogathattak a gyerekek. A játszóház programjai közül az említettek csak néhány a kínálatból. A kézműves foglalkozások nagyon kedveltek a kicsinyek körében csak úgy, mint a lovagoltatás.

A napsütés nem is, de a derű bearanyozhatta gyermekeink napját. A gyermekünkét, akiről elmondhatjuk, hogy a szemünk fénye.

Köszönjük ezt a szép a napot a támogatóknak: Püspökladány Város Önkormányzata, Városüzemeltető és Gyógyfürdő Kft., Ladány TV, GESZ, a Segítő Kezek, az általános és középiskolák testnevelői, szabadidő-szervezők, Sárréti Lovas Baráti Kör, Rendőrség, Püspökladányi Tűzoltóság, Katasztrófavédelmi Kirendeltség, Egészségügyi Kft., Sárrét Fm rádió, Kiss László-büfé, Köbli Jánosné-fagy.

Hálás köszönet mindannyiójuknak!

Tódor Györgyné

Gyermeknapal összekötött majális rendezett az Újtelepen a Segítő Kezek

Jókedvtől volt hangos a III. számú Idősek Klubjának udvara a napokban, ahol a Segítő Kezek Szociális Szolgáltató Központ és Gyermekjóléti Szolgálat táncos-dalos majálisát tartotta. A Dél-előtti folyamán színes, zenés programok, egyéni és csoportos produkciók fokozták a hangulatot, üstökben fűttek az ínycsiklandozó ételek, délután pedig a gyerekeké lett a fő szerep, játékos vetélkedők, bemutatók következtek.

Az intézmény sikeresen pályázott a Magyar Élelmiszerbankhoz, s ezáltal a rendezvényen 150 fő kaphatott kisebb élelmiszercsomagot – mondta el lapunknak Császár Irén, a rendezvény egyik szervezője. A majális Dombi Imréné polgármester nyitotta meg, majd Ráczné Hegedűs Ilona, a Segítő Kezek Szociális Szolgáltató Központ és Gyermekjóléti Szolgálat megbízott vezetője köszöntötte a vendégeket.

Kiss Zsigmond alpolgármester, az újtelepi városrész önkormányzati képviselője lapunknak elmondta, az ilyen rendezvények mindig kiváló hangulatban zajlanak, s jelentős közösségformáló erejük van.

Erdei Anett

Anyakönyvi hírek

Guba Leila	2013-03-22	Agócs Petra	Guba Zoltán
Kása Krisztián	2013-04-02	Kiss Renáta	Kása Krisztián
Kovács Norbert	2013-04-23	Kovács Ibolya	Ferenczik Norbert
Romhányi Vivien	2013-04-25	Veres Erzsébet	Romhányi László
Kiss Attila	2013-04-29	Varga Zsuzsa	Kiss Attila
Malomvári Amira Izabella	2013-05-01	Kovács Krisztina	Malomvári Károly

Japán delegáció érkezett Püspökladányba a magyar óvodai nevelést tanulmányozni

A tokiói Kodály Intézet 10 fős delegációja töltött néhány napot városunkban. Utazásuk célja az volt, hogy jobban megismerjék a Nagy Jenőné nevével fémjelzett „Óvodai nevelés a művészetek eszközeivel” alternatív óvodai program rendszerét és gyakorlatát. A látogatásuk előzményeként Papp Lászlóné intézményvezető már két alkalommal tett eleget az intézet meghívásának, és tanított japán óvónőket, gondozónőket a mai magyar óvodai és bölcsődei nevelési elméletekre, rendszerekre.

Magyarországi tartózkodásuk alatt meglátogatták a táplánszentkereszti és a sátorlajújhelyi bázisóvodákat és bölcsődéket. Borkóstolóval egybe-

kötött vacsorán és szakmai beszélgetésen vettek részt Erdőbényén, a budapesti Mézeskalács modellóvodánk vezetőjének meghívására. Plenáris programon vettek részt az egyesület által szervezett Országos Esztétikai Tanácskozáson, ahol a mozgásfejlesztésről hallhattak korreferátumokat. Igazi szakmai gyakorlatot azonban itt, Püspökladányban láthattak. Három napon át vettek részt hospitáláson és szakmai megbeszéléseken a Margaréta Bölcsődében és a Katica óvodában.

Erről kérdeztük az Egyesített Óvodai Intézmény vezetőjét.

– A közös gondolkodás, a nevelésünk közös gyökere 40 évvel ezelőttre vezethető vissza, mikor Japánban Hany Kyoko, Magyarországon pedig Forrai Katalin kezdte el meghonosítani Kodály Zoltán tanait a kisgyermek nevelésében. Az 1980-as években a két ország óvodáinak szakmai munkája nagyon hasonlított egymásra. Azonban míg Magyarországon folyamatosan fejlődhetek az óvodák a pszichológiai, pedagógiai és

agykutatási eredmények felhasználásával szervezett képzéseken, addig Japánban erre nem volt lehetőségük a szakembereknek. Mostanában látják elérkezettnek az időt arra, hogy megkeressék a fejlődésük irányát, és ezzel párhuzamosan elindítsák a Kodály Intézethez tartozó óvónők és gondozónők képzését.

Bízunk abban, hogy az általam nyújtott elméleti megalapozást megerősítették a tapasztalatok, hogy tetszettek a látottak a delegáció tagjainak, és a kapcsolat folytatódni fog.

A szakmai programokon túl sok-sok kulturális és kulináris élményben volt része vendégeinknek.

Itt-tartózkodásuk alatt a programok kiváló megvalósításához nagyon nagy összefogásra volt szükség, hiszen voltak vendégeink a gyógyfürdőben, a múzeumban, polgármester asszony meghívására a polgármesteri hivatalban, a főtéren az interaktív mesejátékon, szalonnasütésen a Katica óvodában, Györfi Lajos szobrásunk műhelyében, Nádudvaron Fazekas Istvánnál. Kirándultak a Hortobágyra is. Mindenütt nagyon kedvesen és szeretettel fogadták őket.

A szakmai tapasztalatokon túl különleges élmény volt számukra látni és átélni azt az összefogást, amely városunkra egyre inkább jellemző. Ámulattal látták, milyen jó a város vezetésének és az intézménynek a kapcsolata. Nagyon tanulságos volt számukra, és el is határozták, hogy ők is megpróbálják jobban bevonni az életükbe az önkormányzatot, a politikai vezetőket – mondta el Papp Lászlóné.

A delegáció tagjaitól szombaton este búcsúrendezvényen köszöntek el a házigazda intézmény dolgozói, a város és intézményeinek vezetői. A galaesten a vendégek rövid műsorral fejezték ki hálájukat a vendéglátóknak. Felléptek még az óvodák tehetséggyondozó műhelyeibe járó gyermekek, az óvodapedagógusok Rozmaring énekegyüttese, a Pengetős citerazenekara és a Tilinkó furulyazenekara. Meghívott vendégként a Sárréti Népi Együttes és a Kenderkőc Együttes szórakoztatta az est résztvevőit. Minden műsorszám magyar értékeink bemutatásáról szólt, érzékeltetve azt, hogy városunkban a legkisebektől a fiatalok, a felnőtteken át az idősebbekig mindenki szeretettel őrzi és éli népünk hagyományait.

A közös vacsora végén így búcsúztak a vendégek: (Sayōnara), azaz VI-SZONTLÁTÁSRA!

Reméljük így lesz!

„Nyitott Bíróságok”

A Püspökladányi Járásbíróság csatlakozott az Országos Bírósági Hivatal „Nyitott Bíróságok” programjához, melynek célja, hogy a fiatal korosztály betekintést nyerjen az igazságszolgáltatás munkájába, egyszerűségi jogi ismeretei is bővüljenek.

A járásbíróság egy komplex programsomagot állított össze, melyre a bíróság illetékességi területén működő középiskolák osztályai széles körben jelentkeztek.

A Püspökladányi Járásbíróság elnöke a komplex program III. ütemeként lehetőséget teremt egyes nyilvános büntető vagy polgári ügy tárgyalásának megtekintésére is a diákok számára.

A sajtónyilvános esemény az országos és helyi, valamint a regionális médiumok érdeklődése mellett zajlott.

A program első részeként a bíróság munkatársai a középiskolákkal előre egyeztetett időpontban osztályfőnöki óra keretében jogi ismeretterjesztést tartalmazó előadást tartottak a diákoknak a magyar igazságszolgáltatás rendszeréről, szereplőiről, az alapvető jogi fogalmakról.

2013. május 31., június hó 3. és június hó 7. napján kerül sor egyhetes programsorozat keretében a meghirdetett program második ütemének lebonyolítására, megtartására. Ennek keretében a Püspökladányi Járásbíróság elnöke, Dr. Szilvási László fogadja a diákokat, és a Karacs Ferenc Múzeum segítségével létrehozott minitárlat révén mutatja be a Püspökladányi Járásbíróság több mint 100 éves, 1908-ban épült épületét, eredeti tervrajzok, korabeli fotók és a bíróság épületének bejárása útján. Ennek során a diákok betekintést nyerhetnek a bíróság olyan kizárólag az ott dolgozók által használt helyiségeibe is, ahová egyébként az ügyfelek nem bejárnak.

Ezt követően a bíróság elnöke vezetésével, a rendőrség és az ügyész-

ség munkatársainak közreműködésével egy a fiatalokat érintő, érdeklődésükre számot tartó eredeti büntetőügy perszimizációjára kerül sor, melynek során a diákok interaktív, játékos formában ismerhetik meg a bírósági eljárás legfontosabb elemeit, a bírói hivatás alapjait, illetve az igazságszolgáltatás működését. A megtörtént bűneset dramaturgizált változatát a helyi drámacsoport tagjai – Tódor Györgyné vezetésével – állították színpadra és személyesítették meg hitelesen a büntetőeljárás valós szereplőit.

A programon, a perszimizáción részt vevő hallgatók, tanulók aktív közreműködői voltak az előadásnak, a bíróság „munkatársaiként” kérdéseket tehettek fel a szereplőknek, eljárási cselekményeket indítványozhattak, és közreműködtek az „ítéllethozatal” során.

A hasznos program segítségével a diákok életkori sajátosságaiknak megfelelően sajátíthattak el alapvető jogi ismereteket, mélyülhettek el az igazságszolgáltatás működésében, vehettek részt a látottak megbeszélésben, ezáltal fejlesztve állampolgári jogtudatukat.

Mindeztől jelentősebb lehet az erkölcsi nevelés, amely megvalósulhatott az interaktív program során. Szemmel látható volt, hogy az idelátogató tanulókra értelmileg, érzelmileg is hatással volt a történet, ugyanis a perszimizáció alatt kérdéseket tettek fel a bíró úrnak. Valóban aktív résztvevői voltak a tárgyalóteremben zajló eseményeknek. A bűnmegelőzésnek remélhetőleg ez egy hatékony módja lehet.

Valószínűleg a program után jobban megfontolják, hogy mit, miért és hogyan tesznek, ha elindulunk szórakozni, hiszen itt egy riasztó eset részleteit élték át.

Remélhetőleg tudat alatt is törekedni fognak arra, hogy viselkedésükben felelősségteljesek és megfontoltak legyenek, hogy ne kerüljenek a vádlottak padjára, se a földi, se az égi bíró elé.

Tódor Györgyné

Épül a fogyatékosok nappali ellátóháza a Petőfi utcán

Az Észak-Alföldi Operatív Pályázati Program keretében a Napfényes Támogató Szociális Egyesület több mint 40 millió forintot nyert, melyből új intézményt épít fogyatékkal élők számára. Az ünnepélyes alapkövetéltre a napokban került sor a Petőfi utcán, melyen a város vezetése, valamint az egyesület dolgozói, szülők, gyerekek, ellátottak vettek részt.

A rendezvényen az egyesület elnöke az intézmény összes dolgozója nevében kifejezte tiszteletét, megbecsülését és szeretetét a gondozottaik iránt. Ezt követően Bodó Sándor országgyűlési képviselő mondta el ünnepi köszöntőjét, melyben kitért arra: hosszú út áll még az egyesület előtt, ám nem hiábavaló a fáradozás, hiszen az új épületben könnyebb lesz majd a gyerekek foglalkoztatása, gondozása. Hozzátette: a város jelentős figyelmet fordít a hátrányos helyzetű, fogyatékkal élő, ellátásra szoruló emberek segítségére. Dombi Imréné polgármester pedig elmondta: egy új épület, egy új intézmény jön létre Püspökladány egyik legsikeresebb és legkitartóbb, legszorgalmasabb civil szervezetének munkája révén. Hiszen megálmodták maguknak egy saját, szép új otthonot, dolgoztak, küzdöttek az álmukért, és teljesül.

– Minden elismerésem ezért. Tervezték, pályáztak, nyertek, és gyarapodnak. Négy szó ez, amit most felsoroltam, de mennyi munka van mögötte! Tudom jól, hiszen Püspökladány városa is pályázatokból fejleszt, s bizony nem könnyű elnyerni ezeket a forrásokat. Nem elég jónak, a legjobbnak kell lenni ahhoz, hogy a beadott tervek támogatást nyerjenek. De, ebben az esetben nem is kérdés, hogy sikerül-e az álmot valóra váltani, hiszen a Napfényes Sziget nem jó, a legjobb. A legerősebb, legstabilabb és legkomolyabb szakmai felkészültséggel bíró civil szervezet, amit ezen a területen ismerek.

Tudom, az Önök titkát sokan keresik. Vajon mitől működik ilyen példászerűen ez a szervezet? Vajon mi olyat tudnak, amit más nem? Az én meglátásom szerint, tisztelt ünneplők, ez egy szóval elmondható: sze-

retni! Szeretni, elfogadni, fenntartások nélkül, teljes szívvel és őszintén. Ha van titok, hát ez lehet az. Én személyesen számtalanszor megtapasztaltam azt a kedvességet, türelmet, szeretetet, amivel a fogyatékos gyerekek, fiatalok, a Napfényes Sziget tagjai felé fordulnak – mondta beszédében Dombi Imréné, majd a jelenlévők közösen elhelyezték az új épület alapkövét.

Hajdu Lajosné, az egyesület elnöke lapunknak elmondta, az egyesület az alapszolgáltatások köréből támogató szolgálatot, fogyatékosok nappali ellátását, a gyermekvédelmi szakellátás köréből pedig nevelőszülői hálózatot működtet. Célja: Püspökladány város, valamint térsége számára komplex segítségnyújtás, a szervezeti egységek együttműködése, illetve helyi igényekre alapozott ellátás biztosítása. Az új intézményben a szolgáltatás a régi marad, ám a 196 m²-es épületben 32-ről 40 főre növekszik majd az ellátottak száma, illetve különböző foglalkoztatóhelyiségeket is kialakítanak számukra.

Erdei Anett

Életet mentett egy püspökladányi diáklány

Korponai Viktória idén májusban életmentő érdemérmét vehetett át a Magyar Vöröskeresztől. A 18 éves diáklány hatalmas lélekjelről és bátorságról tett tanúbizonyságot, amikor tavaly megmentette egy nyugdíjas férfi életét a debreceni Nagyjállomáson. Pillanatokon belül cselekedett, s kivívta a kikerkező mentősök, a Magyar Vöröskereszt és az állomáson tartózkodók elismerését is.

– Az úr rosszul volt, és először a feje alá tettem a táskámat, megnéztem a pulzusát, hogy van-e, lejjebb húztam a kabátját, mert láttam, hogy mintha az szorítaná. Egy idősebb, nyugdíjas bácsi volt. Sikerült stabil oldalfekvésbe rakni, és vártuk a mentősöket. Egyedül kb. olyan 5-10 percig lehettem vele, utána a mentősökkel még egy fél órát ott voltunk.

A fiatal lány elmondta: először megijedt, megrémült ő is, ahogy a többi ember az állomáson, de amikor látta, hogy senki nem avatkozik be a történetbe, akkor bizony azonnal segített. Közben fel sem fogta igazán tettét, csak akkor tudatosult benne, amikor hazaérkezett. Itthon elmesélte szüleinek, akik nagyon büszkék voltak lányukra. Édesanyja értesítette a helyi Vöröskeresztet, hiszen Viki ott szerezte meg korábban az elsősegélynyújtás alapjait, és onnan értesültek később az idős férfi állapotáról is.

Az életmentéshez szükséges alaptudást Viki már az általános iskolában megtanulta. Többször vett részt a Magyar Vöröskereszt által szervezett versenyeken, és az ott megszerzett tudását – mint mondja – csak alkalmazta a gyakorlatban. Mivel nem kis tettet hajtott végre Viki azzal,

hogy megmentette egy ember életét, ezért a mentősök és a püspökladányi Vöröskereszt vezetője Vikit életmentő érdemérem kitüntetésére terjesztették fel, amit a napokban vett át a debreceni megyeházán.

Sosem tudhatjuk, mikor szorulhatunk embertársunk segítségére, vagy mikor kerülhetünk olyan vészhelyzetbe, amikor nekünk kellene segítenünk másoknak. A statisztikai adatok azt mutatják, hogy 10 emberből csupán 5 ismeri az elsősegélynyújtás alapjait. S minden olyan vészhelyzetben, ahol emberek segítségnyújtásra szorulnak, az arra haladó emberek 14%-a segítségnyújtás nélkül továbbmegy. Ennek oka lehet az is, hogy egyszerűen nem tudják, mit kellene tenni. Ám Korponai Viktória tudta, és fiatal kora ellenére óriási és bátor tettet hajtott végre. Köszönet érte, Viki! Gratulálunk!

TRS

Fizibusz a Kálvinban

Május 13-án ellátogatott iskolánkba az ELMŰ-ÉMÁSZ által működtetett Fizibusz, azzal a céllal, hogy fizikai-kémiai kísérleteket mutassanak be a tanulóknak. A bemutatóra az iskola tornatermében került sor, ahová minden gyerek kíváncsian lépett be. Érdeklődve figyeltük a tanár urat, aki bemutatkozott, mesélt a munkájáról, és arról, mit is fog bemutatni nekünk. Mindegyik kísérlet nagyon látványos volt, rendkívül humorosan adta elő, mindenki arcán látszott a meglepettség, sokat neveltünk a produkción. Néhány kísérlethez önként jelentkezőt is kért. Elhűlve figyeltük, amikor a pohárba töltött folyékony nitrogént magára öntötte, és felszállt a gőz.

Megismerkedhettünk az elektromossággal is, a „takarító néni kedvence” kísérlettel, amit konfettivel mutatott be, a túlnyomással, a palackba töltött nitrogéngáz „közreműködésével”.

Nekem személy szerint az tetszett a legjobban az egész bemutatóban, hogy a tanár úr úgy adta elő, hogy a gyerekeket érdekeli, és teljes mértékben odafigyeljenek rá. Minden kísérletet megmagyarázott úgy, hogy a legkisebbek is megértsék. Nagyon jó ötletnek tartom a Fizibuszt, mert a tanulók játékosan, játszva tanulnak, és sokkal jobban megértik az aktuális tananyagot.

Szilágyi Adrienn 7.a

EGY SIKERES VETÉLKEDŐ MARGÓJÁRA

A „Sárrét kincsei” történelmi vetélkedőt nyolcadik alkalommal rendezte meg a Petőfi Sándor Általános Iskolai Tagintézmény humán szakos munkaközössége a kistérség 6. osztályos tanulói számára.

A nemes versengés napjára előzetes feladatot kellett megoldani. Egy makettet kellett készíteni a csapattagoknak egy tájjellegű épületről. Mindegyik résztvevő csoport elkészítette a maketteket érdekesebbnél érdekesebb megoldásokkal. Értéke a munkáknak, hogy természetesen anyagból készültek, fából, szalmából, vesszőből stb. A „remekek” közül hatból választott ki hármat a zsűri. Érdekesítette arra, hogy az időszaki kiállítóterben egy hónapig a múzeumban maradhassanak a makettek.

A délelőtt folyamán izgalmas írásbeli és szóbeli feladatok váltották egymást. Számított a felkészülés, a csapattagok közös munkája, de jó adag szerencse is kellett a megoldásokhoz. A tudás szíjfeje és az activity „Most mutasd meg!”, a kincskereső, tovább bonyolította a fordulók nehézségi fokát. Mivel a múzeum adott helyet a versenynek, így nem maradhatott ki egy rövid tárlatvezetés és egy játékos feladatlap kitöltése sem a délelőttől.

A déli harangszóra be is fejeződött a vetélkedő. Nehéz dolga volt a zsűrinek, mert valamennyi csapat, több település résztvevői, igen eredményesen teljesítettek.

Végül is versenyen kívüli értékeléssel díjazták az előzetes feladatokat. Az elért pontszámok alapján pedig az alábbi csapatok kerültek „dobogós” helyre.

I. helyezett lett az Anonymus nevű csapat, II. helyezett a Kálti

Márk csapat, a III. helyezést a Kézai Simon csapata érte el. A történelmi nevek mögött iskolák és települések vannak, úgymint Püspökladány, Petőfi Sándor Általános Iskolai Tagintézmény és Földes, Általános Iskola.

A jó hangulatú kellemes délelőtt nagyon gyorsan eltelt. Ahogyan Nagy Sándorné Balogh Eszter főigazgató asszony dicsérő szavaival kifejezte: a „Sárrét kincsei” most is bizonyítottak, hiszen ők, az itt élő gyerekek és felnőttek, mi valamennyien, akik tovább visszük az örökséget, méltóképpen elődeinkhez. Az a szellemi és kulturális érték, tárgyi kultúra, amely jellemzi a mi vidékünket, bemutatásra, megmutatásra került a múzeumban. A helyszín, az új időszaki kiállítás kedves keretet nyújtott az igényesen szép bútorokkal, technikai eszközökkel berendezett térhez. Radics László debreceni mézeskalácsos mester és a püspökladányi himzőkör asszonyainak munkái szívet-lelket gyönyörködtetően egészítették ki, oldották a versenyzők izalmát.

Újra és ismét megfogadtuk egymásnak, hogy jövő ilyenkor, azaz 2014 májusában ismét találkozunk, a múzeum ismét helyet biztosít a „Sárrét kincseinek”, a 6. osztályosoknak a kistérség valamennyi iskolája számára.

Köszönet illeti mindazokat a pedagógusokat, diákokat, múzeumi munkatársakat, segítőköt, szülőket, akik bármilyen módon munkálkodtak a rendezvény sikeréért.

*Kiss Istvánné
igazgató*

„Szív küldi szívnek”

Bizonyára mindenki emlékében él még a Jancsi és Juliska című mese, melyben a gyerekek örömmel csemegezték a gonosz boszorkány mézeskalácsból készült házából. A mézeskalács olyan sütemény, mely változatos alakjával és díszítésével sokféle jelképet formálhat meg, s készítése komoly hagyományokkal rendelkezik. A Karacs Ferenc Múzeumban a napokban Radics László mézeskalács-készítő iparművész által sütött különleges alkotásokat csodálhatták és kóstolhatták meg a látogatók.

Kiss Istvánné, a Karacs Ferenc Múzeum igazgatója elmondta, a tárlat célja a magyar népi, ősi hagyomány, kultúra értékeinek bemutatása és továbbvitele. A tárlat június 20-áig tekinthető meg, ám ha nagy lesz az érdeklődés, az időpontot meghosszabbítják annak érdekében, hogy a nyári időszakban városunkba érkező turisták, táborozók is megtekinthessék ezt a különleges művészetet, ugyanis nemcsak mézeskalácsok, hanem gyönyörű himzések is megtalálhatóak a kiállítás anyagában. A kiállítást a Törő Gábor Hagyományörző Népdalkör nyitotta meg műsorával, majd dr. Vajda Mária néprajzkutató, a Déry Múzeum egykori igazgatója köszöntötte a megjelent vendégeket, aki hangsúlyozta a hagyományok megőrzésének fontosságát. A kiállított darabok alkotója, Radics László 1979 óta foglalkozik mézeskalács-készítéssel, s szívvél-lélekkel, hagyományos recept alapján süti az édességet. Lapunknak elmondta, a jó mézeskalács titka a tészta pihentetésében rejlik. Radics László 1993-ban kapta meg a népi iparművész címet, s azokat a hagyományos formákat, mint a huszár, a baba, és a ló, még ma is szívesen készíti.

Városunkban tehát újabb időszaki kiállítás nyílt a napokban, s aki ellátogat a Karacs Ferenc Múzeumba, annak biztosan eszébe jut gyermekkorra, illetve a mesék világa, megtekintheti a szebbnél szebb házi készítésű mézeskalácsot, illetve himzéseket, és bátran elengedheti fantáziáját.

Erdi Anett

Vízimentési táborba mehetnek a középiskolások

Püspökladány konzorciumi partnerként bűnmegelőzési pályázatot nyert a Debreceni Egyetem Különleges Orvos- és Mentőcsoportjával. A pályázat célja, hogy a bűnelkövetés, áldozattá válás szempontjából kiemelten veszélyeztetett gyermekeket és fiatalkorúakat segítse a megelőzésben. Minden településnek vezető szerepet kell vállalnia a rendőrséggel együttműködve a bűnmegelőzési tervek elkészítésében, a helyi bűnmegelőzési programok koordinálásában, végrehajtásában. Püspökladányban ez az együttműködés jó, a város ezzel a pályázattal is segíteni kívánja a cél elérését.

– Püspökladányban több eszközzel és több fórumon keresztül végesszük a fiatalok preventív megszólítását, a bűnmegelőzést. Tréningeket, előadásokat szervezünk nemcsak városi, de egyesületi szinten is, sikerrel, hiszen mindig sok az érdeklődő. Természetesen ehhez hiteles szakembereket kell elhozni a fiatalokhoz, ilyen volt a közelmúltban megrendezett előadás is, melyet Zacher Gábor toxikológus tartott.

Ezt szeretnénk tovább folytatni, most a Debreceni Egyetem Különleges Orvoscsoportjának (DEKOM) közreműködésével, melynek vezetője dr. Késmárky András háziorvos, sebész. A pályázat lebonyolításában a DEKOM mellett részt vesz a Megyei Rendőrkapitányság és a Megyei Katasztrófavédelemi Kirendeltség is. Püspökladányban a pályázat célközönsége pedig a középiskolás korosztály lesz. Nagyon hasznos és érdekes információkat fognak megtudni az előadások, rendezvények, foglalkozások alatt a város diákjai. A legfontosabb pedig, hogy szakképzett emberek segítségével a megelőzésre hívják majd fel a gyerekek és a szülők figyelmét –mondta el lapunknak Dombi Imréné polgármester.

A bűnmegelőzési pályázat európai uniós támogatásból valósul meg. Püspökladány, Biharkeresztes és Báránd település gyermekei lesznek bevonva ezekbe a programokba, melyek jelenleg szervezés alatt állnak. Idén nyáron több tábor is megvalósul a pályázat keretében, augusztus utolsó két hetében a ladányi diákok egy vízimentési táborban vehetnek majd részt.

Tüdősné Rábai Sarolta

Világszép Nádszálkisasszony

Lassacskán hagyományá válik városunkban: ha nyár, akkor mesejáték a legkisebbeknek. Idén is megrendezésre került egy dramatikus mesejáték, egy szép magyar népmese, a Világszép Nádszál kisasszony átdolgozott változatából. Első ízben május 15-én és 16-án került sor a lebonyolítására, amin a tehetségműhelyes gyerekek válhattak aktív szereplőivé a mesének.

A szervezők természetesen gondoltak a többi apróságra is, így július 6-án – előzetes regisztráció után – a többiek is beleszöppenhettek a lebilincselő mesevilágba.

Burzukné Szilágyi Editet, az esemény gondos főszervezőjét kérdeztem az alkotófolyamatokról, tapasztalatairól és természetesen arról, hogy mennyire élvezték a csemeték a programot.

– Honnan jött az ötlet a mesejáték megvalósításához?

– Régi vágyam vált valóra tavaly nyáron, amikor is igazi mesevilágot varázsoltunk Püspökladány parkjába. A város óvodásai, kisiskolásai interaktív, dramatikus mesejátékban (Sárkánykalandon) vehettek részt, mesebeli lényekkel találkozhattak, próbatételeket állhattak ki.

Ennek a mesenapnak a sikere adta a bátorságot ahhoz, hogy idén – immár egy óvodai pályázat keretein belül – hasonló programmal örvendeztessük meg a gyerekeket. Ezúttal „tisza forrásból” merítettünk, egy gyönyörű magyar népmese, a Világszép Nádszál kisasszony eleveledett meg a város parkjában.

– Említette, hogy pályázat keretein belül valósult meg a rendezvény. Ki pályázott és milyen eredménnyel?

– A TÁMOP-3.4.5-12-2012-0001 „Tehetséghidak Program – Tanórán kívüli tehetségszolgáltató programok megvalósítására a szülő–diák–pedagógus együttműködésének fejlesztése érdekében” című pályázat megírására vállalkoztunk kolléganőmmel, Vargáné Mile Katalinnal, intézményvezetőnk, Papp Lászlóné közreműködésével. Nagy örömünkre maximális támogatásban részesültünk, 2 millió forintot nyertünk a mesenap lebonyolítására.

– Milyen célkitűzéssel szervezték a rendezvényt?

– Célunk olyan lazító program szervezése volt az Egyesített Óvodai Intézmény hét tagóvodájának tehetségigéreteteket gondozó műhelyeibe járó gyermekek számára (szülők bevonásával), mely új impulzusokat nyújt, és gazdagítja a tehetségműhelyek munkáját.

A program projektmenedzseri, adminisztrációs feladatait Vargáné Mile Katalin látta el, míg én leginkább a tartalmi megvalósításért, a mesenap összerendezéséért feleltem.

– Bizonyára rengeteg munkát igényel egy ilyen magas szintű, kétnapos rendezvény megszervezése. Kérem, meséljen az alkotófolyamatokról, hogy mindnyájan bepillantást nyerhessünk kicsit a kulisszák mögé!

– A program több szakaszban valósult meg. A ráhangolás folyamán B. Kiss Endre drámapedagógus két ízben meseelemző előadást tartott a város óvodapedagógusai, a tehetségműhelyekbe járó gyermekek szülei és a mesejátékban szereplő felnőttek részére, ahol segített feltárni a mese archaikus mondanivalóját, megismerni, megérteni ősi jelképrendszerét.

Ezután a felkészülés szakasza következett. Kellékeket, eszközöket, alapanyagokat vásároltunk, majd felkértük a város tehetséges alkotóit, művészeit a díszletek, kellékek elkészítésére. Bárzsi Imre keramikusnak köszönhetjük a táltos maszkokat, míg a díszletek (vár, kunyhó, kapu, labirintus) és a vitézképzős ügyességi játékok Kiss Tamás és csapata, valamint Bába Brigitta keze munkáját dicsérik. A jelmezek elkészítésében pedig ügyes kezű óvónők, dajka nénik, szülők, nagyszülők segítettek.

A jelmezek, díszletek készítésével párhuzamosan zajlottak az olvasópróbák, majd amint az időjárás is kedvezőre fordult, a helyszínen, a parkban

folytattuk a felkészülést.

A négy hónapos munka eredményeként május 15-én és 16-án sort kerítettünk a mesenapra.

– A két nap leforgása alatt összesen hány gyermek élvezhette a mesejáték izgalmaival?

– Rövid ráhangolás után (vitézképző, udvarhölgyképző) összesen 200 gyermek léphetett be a mesék birodalmába, és szabadíthatta ki a Világszép Nádszál kisasszonyt a boszorkány fogságából. A meséből kilépve kézműves játszóházban jeleníthették meg az átélt élményeiket, fakanálbábót készíthettek, festhettek, agyagozhattak a gyerekek.

– Az idei rendezvény mennyiben hasonlít a tavaly megrendeztetthez?

– Idén is a város mesebeli parkja adott helyet a rendezvénynek. A kacsaringós, kikövezett utak, a hatszögletű, díszkutas pódium, a zöldbe borult természet ideális körülményeket teremtett a mesejátéshoz. Most is kis csapatokba rendeződve indulhattak útnak a gyerekek, és a királyfit kísérve különböző ügyességi és bátorságpróbákat kellett kiállniuk. Csakúgy, mint tavaly, idén is kaptak mesefüzetet az átélt kalandokról.

– Sokan érdeklődtek a mesejáték iránt már az előadásokat megelőzően is, ám a két nap alatt csak a tehetségműhelyes gyerekek mehetek végig a próbákon. Jól tudom, hogy a nyár folyamán már bármelyik gyermek megmérgetheti magát?

– Mivel ezt a rendezvényt egy óvodai tehetségműhelyek számára kiírt pályázatból valósítottuk meg, ezen a mesenapon csak azok a gyerekek vehettek részt, akik a műhelyekbe járnak.

De gondoltunk azokra a gyerekekre is, akik még nem tagjai a műhelyeknek, vagy már kisiskolások, ezért nekik egy városi rendezvény keretein belül július 6-án újra megtartjuk ezt a mesenapot.

4-10 év közötti gyerekek jelentkezését várjuk a burzuk.edit@gmail.com e-mail címre. Fontos, hogy csak azokat a gyerekeket tudjuk biztosan fogadni, akik ezen az e-mail címen regisztrálnak.

– Mennyire volt idő- és energiaigényes a két nap megrendezése? Kik voltak a segítségükre?

– Rendkívül jó kis csapattal dolgozhattunk idén is, mindannyian hasonló szemlélettel, lelkesedéssel és szeretettel vettünk részt a munkában, így bár idő- és energiaigényes volt a felkészülés, minden rendben, gördülékenyen zajlott.

Maga a mesejáték (kétféle szereposztásban) tizennyolc főt számlált, de a lebonyolításban még további segítők is közreműködtek (írnokok, udvarhölgy, vitézképző legények, tűzfürdőt és százfejú sárkányt megjelenítő gyerekek, pakolásban, berendezésben segítők, kézműves játszóházak vezetői, videós, éjjeli őrzést ellátó polgárőrök stb.) Összesen közel hatvan ember munkálkodott azon, hogy ez a rendezvény sikeres legyen.

Szeretném megköszönni ezeknek az embereknek az önzetlen közreműködést, hisz mindannyian önkéntes alapon, szabadidejükből áldozva, munka vagy iskola mellett segítettek a megvalósításban.

Köszönöm a Petőfi Sándor Általános Iskola 6. b osztályába járó gyerekeinek, valamint a Karacs Ferenc Gimnázium 9. a és 9. k osztályos diákjainak a közreműködést és a sok-sok segítséget! Köszönet illeti továbbá az óvodák dolgozóit, különösképpen a karbantartókat, mindenben számíthatunk rájuk. Köszönjük a segítséget, a jelmezeket szabó-varró szülőknek, nagyszülőknek, óvodai dolgozóknak, ismerősöknek. Utoljára hagytam, de azért, hogy őket emelhessem ki leginkább: hálás köszönet a szereplőknek, közvetlen közreműködőknek, akik hétről hétre lelkesen, rendületlenül jártak próbákra, ötletekkel gazdagították az előadást!

Nagyon jó példa volt ez a mesenap az összefogásra, kortól, foglalkozástól függetlenül egy közös cél: a gyermekek öröme érdekében.

– Milyen volt a fogadtatása ennek a kezdeményezésnek, hogy érezték magukat a gyerkőcök?

– A gyerekek mindig nagy örömmel vesznek részt dramatikus mesejátékban. Óvodáinkban évek óta jól működő gyakorlat, hogy a kéthetes mesefeldolgozások végén befogadóból a mese aktív részeseivé, szereplőivé válnak a gyerekek, teljes szívvel-lélekkel megélik azt.

Jól látszott ez a mesenapon is, a gyerekek azonnal átszellemültek, pillanatok alatt felvették a mese fonalát, és végig szerepben maradtak, nem zökentek ki a játékból. A felnőtt szereplők nyugodt, szeretetteljes, érdeklődő játéka, a gyönyörű udvari zene, a szokatlan helyszín, a csillogó jelmezek, a mesebeli, monumentális díszletek minden gyermeket elvarázsoltak.

Nagy boldogság számunkra, hogy ilyen élményekkel ajándékozhattuk meg őket!

Egy diák a Karacsból

Kovács Kristóf, gimnáziumunk tizedik osztályos tanulója, tizenegy éves kora óta színészkedik, jelenleg a debreceni Csokonai Színház színészgárdáját erősíti. Dr. Szerdi János kiváló pedagógusunk unokájaként, Kristófból sem hiányzik az akaraterő, a küzdelem és az élet szeretete.

– Ugyan Debrecenben születtem, de megyeszékhelyünkön kívül éltem már Hajdúszoboszlón, Szegeden is. Jelenleg a Karacs Ferenc Gimnázium tanulója vagyok, így többnyire a városban tartózkodom, de a színház miatt rengeteget vagyok Debrecenben is – avatott be Kristóf, akitől azt is megtudtam, hogy a szegedi Gábor Dénes Gimnázium és Műszaki Szakközépiskolában vasútforgalmat tanult, ám tavaly márciusban átjelentkezett a helyi gimnáziumba.

– A Karacsban a 10.c osztály tanulója vagyok, informatika szakos. Kicsit furcsa volt a váltás, de szeretem az osztályomat és az osztályfőnökömmel (Nemes Sándorné) is nagyon jó a kapcsolat. Valahogy teljesen más itt a közösség, mint amelyet Szegeden tapasztaltam. Az iskolának jó a légköre, mindig baráti a hangulat. A kedvenc tantárgyam a magyar, de szeretem a testnevelést is, mert abból felmentett vagyok – nyilatkozta mosolyogva Kristóf.

Kérdésemre, hogy hogyan került kapcsolatba a színházzal, Kristóf elmondta, hogy még igen fiatal volt – mindössze tizenegy éves –, amikor felfedezték benne a tehetséget: „Egy karácsonyi műsor keretein belül, betlehemezés alkalmával az egyik tanárom meglátott bennem valamit. Beajánlott egy válogatásra Várhidi Attila rendezőhöz, aki a jelentkezők közül két embert választott a társulatába. Én voltam az egyik.”

Az időközben ötödik osztályt megkezdő Kristóf eleinte csak statisztált. Első szerepe egy egyperces néma jelenet volt, bár elmondása szerint annak is nagyon örült, főleg, amikor az egyperces néma jelenet az idő múlásával kétperccé duzzadt.

– Lázár Ervin Négyszögletű kerek erdő című művének színpadra átiratát látogatásban már kétszer át kellett sétálnom a színpadon. Ezzel a darabbal negyvenszer léptem fel, és bizony az összes, több órás próbát végig kellett várom, hogy aztán gyorsan átvonulhassak a színészek között. Kemény tanulópénz volt ez akkor nekem, tizenegy-tizenkét évesen, így mára megtanultam becsülni bármilyen szerepet, amit rám osztanak.

Kristóf mérhetetlen türelemmel viseltetett szerepei iránt, fejlődésének és lelkesedésének hála több darabban kapott szerepet: játszott a Ludas Matyiban, a Fájósfogú városzlánban, de felbukkant a Rómeó és Júliában, és láthattuk a Vacskamati virágjában is.

Jelenleg Vidnyánszky Attila igazgató rendezésében próbál, de készül egy júniusi bemutatóra is, Várhidi Attila mentora kezei alatt.

– Decemberben kezdtük el próbálni Vidnyánszky Attila rendezésében a Békakatalpon című darabot. Izgalmas együtt dolgozni igazgató úr embereivel, elismert színművészekkel, akiktől rengeteget lehet tanulni. Tizennégyen vagyunk a darabban, na meg persze a statiszták, a kórus és a táncosok. Most elég sok a szövegem, de mivel már nagyon várom a bemutatót (május 17.), nem jelentett gondot a megtanulás. E mellett folyamatosan próbálok Várhidi Attilával is, az ő rendezésében a Pál utcai fiúk csapatát erősítem, Csónakos szerepében – árulta el Kristóf.

A fiatal színész imádja a színpadot, és bár első szerepei alatt végig izgult, ez mára már egészséges lámpalázbán mutatkozik csak meg nála, ami teljesen természetes, és szinte minden színészre jellemző.

– Az első előadás mindig sokkoló. Próbálunk egy darabot hónapokig, úgy, hogy kvázi nem látja senki, csak a rendező, aztán eljön a bemutató napja, szétmegy a függöny, és ott van háromszáz fűrkésző szempár; gyomorszorító. Persze a taps és a nevetés mindenért kárpótol. Aztán ha vége az előadásnak, és összemeleg a függöny, egymás nyakába borulunk, egyszerre sírunk és nevetünk – nyilatkozott színpadi élményeiről átszellemülve.

Sokakban felmerülhet a kérdés, egy-egy előadás alkalmával mennyi a rögtönzések száma a darabban, sokat improvizálnak-e a színészek. Kristóftól megtudtam, vannak különleges helyzetek, amikor elengedhetetlen az improvizálás, és egy kis kulisszatitkot is elárult a színház életéből: „Van rögtönzés óránk, ami direkt módon ezekre a helyzetekre készít fel bennünket. Nagyon hasznos az improvizálás gyakorlása, mert bármikor előfordulhat egy váratlan esemény a színpadon, amit háromszáz embernek nem szabad észrevennie. Egyébként a színpad mögött van egy hatalmas kivetítő, amin a színészek végig tudják követni, hogy mi zajlik aktuálisan elől, a

színpadon.

Éltem egyik legizgalmasabb élménye, amikor egy délután próbára indultam, és szólt a rendező, hogy be kellene ugranom egy szerepbe: két óra múlva nagyszínpadon voltam egy olyan előadásban, amit sohasem próbáltam előtte. Olyan is megesett, hogy a társulattal Sopronba utaztunk, és reggelre az egyik főszereplő lebetegedett; nekem kellett beugrani a helyére. Odafelé, a buszban tanultam az egyórás darab főszereplőjének a szövegét, gyakoroltam a mozdulatait. Ez mind-mind jó élmény, na és persze az is elmondhatatlan, amikor az előadás után megvárnak minket a nézők és gratulálnak” – nyilatkozta.

Kristóf, bár ma már inkább színész, kisgyermekkorától szorosán kötődik a vonatokhoz, fiatalabb korában a MÁV-nál képzelte el jövőjét: „Kétéves korom óta rajongok a vonatokért. Nagypapám mindig kivitt az állomásra, és néztük az elhaladó szerelvényeket, volt rá példa, hogy hajnalban kimentünk, és csak késő este mentünk haza. Nem túlzás, ha azt mondom, akkoriban fejből tudtuk a menetrendet. Volt, hogy kisgyerekként otthon gyakoroltam a bemozduló szerepét, és jelentettem a családnak, mikor, milyen vonat érkezik. Aztán jött a színház... Ha választhatnék, egy olyan vonaton szeretnék dolgozni, ahol színpad is van, és szerepelni is lehet.”

A fiatal és tehetséges Kristóf szerint ez most egy nagyon jó és boldog időszak. Talán nem túlzás, ha azt mondom: mindnyájan hallani fogunk még erről a fiatal emberről.

Dombi Katalin

Helytörténeti arcképcsarnok

Giba Antal földmérő-mérnök

Békésen született, 1797-ben. Az Institutum Geometricumban végezte tanulmányait. 1819-ben részt vett Pest város első szintezésében. Föld- és vízmérői oklevelét 1824-ban adták ki, Pesten. Diplomáját Csanád vármegyében az 1824. évi közgyűlésen hirdették ki.

A csanádi püspökség makói uradalma 1819-től 1825-ig alkalmazta. Az 1821. évi árvíz után a szentlőrinci városrész rendezési tervét készítette el. 1824-ben a város belterületét mérte fel, a következő év elején a kataszteri összeállítást is befejezte.

1825-ben Giba Antal tiszteletbeli megyei földmérőnek nevezték ki. Egyévi fizetését 300 forintban állapították meg. A korábbi gyakorlat szerint két-három megyének volt egy mérnöke, ettől kezdve Giba Antal egyedül látta el Csanád vármegyét. Ekkorra megszokódott a mérnöki munka, különösen a marosi árvizek adtak sok tennivalót. A dokumentumok gyakran említik, hogy magas szintű elméleti felkészültsége kitűnő gyakorlati érzékkel párosult.

Magánélete viszont rendezetlen volt, élettársi viszonyt tartott fent. Hét gyermekük született, akik az anyjuk nevét kapták. A születési anyakönyvben az apa neve kihúzva, és bejegyezve: „házasságon kívül, törvénytelen ágyból, fattyú”.

Giba Antal nagy teherbírási, tevékeny mérnök volt. A makói évek után földmérői vállalkozásba fogott. Megpályázta és nyolc neves társa elől elnyerte Szeged teljes határa új felmérésének és főkönyve megszerkesztésének összes feladatát. Közben Maroslelét és a földéaki rétségeket is felmérte. Cegléd városrendezését is elvállalta, és egy év alatt befejezte Hódmezővásárhely határmérését.

Számunkra kiemelkedő értékkel bír munkásságának a következő szakasza, amely során először Püspökladány árvízmentesítését tervezte meg. Az 1840-es nagy tűzvész után az ő nevéhez fűződik az egész település újbóli felmérése és szabályozása. Nemcsak a leégett Bodó, hanem a Darányi-telep és az egész település az ő tervezése nyomán nyerte el alakját. 1031 telket mért ki, amelyek csak évtizedekkel később épültek be teljesen.

A nagy szegedi vállalkozása után a Torontál megyei csákovai birtok földmérője lett, további életéről viszont nincs adat, csak annyi, hogy 1846-ban hunyt el.

Rásó János

„Érted?”

Idén tizedik alkalommal került megrendezésre a Petőfi Sándor Általános Iskolai Tagintézményben 2013. május 08-án a helyi kezdeményezésű, megyei szintű „Érted?” angol/német szövegértő verseny Hajdú-Bihar megye általános iskolás, felső tagozatos korosztálya számára.

A verseny ötlete kb. tizenöt évvel ezelőtt fogalmazódott meg a nyelvszakos kollegákban. Olyan megmértetésben gondolkodtunk, amely a nyelvi kompetenciák közül az olvasott szövegértésre helyezte a hangsúlyt.

Az elmúlt évek pozitív visszajelzései, illetve az, hogy a minden évben visszatérő versenyzők mellett egyre több új versenyző érkezik, bebizonyították, hogy igény van az ilyen típusú megmértetésekre. Ugyanakkor meg is erősít bennünket abban, hogy az ideérkezők elégedettek a verseny színvonalával.

A korábbi évekhez hasonlóan a verseny összeállításakor most is törekedtünk az Európai Referencia Keret előírásainak megfelelő, az adott évfolyam szókincsét, érdeklődési körét figyelembe vevő, de igazi kihívást jelentő, a nyelvhelyességet eszközként használó, az olvasott szövegértésre hangsúlyt helyező, változatos feladatsort a tanulók kezébe adni. Albert Schweitzer szerint minél többet tudunk, a dolgok nemhogy egyre könnyebben érthetővé, hanem egyre rejtélyesebbé válnak. De ez a rejtély az, ami tudásunk mozgatórugója, s ennek eszköze az olvasás bármely nyelven.

Kosztolányi Dezső gondolatát választottuk az idei verseny mot-

tójául:

„Egy új világ kezdődik minden nyelv küszöbén, a szépség új birodalma, új értelmi és érzelmi törvényekkel.”

A város általános iskoláiból, ill. a helyi középiskolából érkező versenyzők mellett idén is köszönthettük Kaba, Földes, Nádudvar, Berettyóújfalu, Nagyrábé, Tetétlen, Komádi tanulóit, akiket Nagy Sándorné Balogh Eszter főigazgatónő látott el először bátorító szavakkal. Ezután tagintézményünk igazgatónője, Törösné Turányi Borbála köszöntötte a résztvevőket.

A versenyszabályzat ismertetése után a kijelölt termekben elkezdődhetett a 60 percig tartó agytorna a kilencvenkét versenyző számára. Közülük minden évfolyamról nyelvenként a legsikeresebb hat versenyzőt hívtuk vissza ünnepélyes eredményhirdetésre május 15-én du. 14.00-kor, ahol oklevél- és könyvjutalomban részesültek.

A korábbi évek gyakorlatának megfelelően iskolánk tanulói versenyen kívül indultak, de az ő teljesítményüket is könyvvvel és oklevéllel díjaztuk.

Az értékes könyvjutalmakért köszönettel tartozunk a Püspökladány Városért Közalapítvány által nyújtott pályázati támogatásért, ill. az mmPublications ELT Hungary Nyelvkönyvkiadó ajándécsomagjáért.

Jámborné Hegedüs Erika

idegen nyelvi munkaközösség-vezető

A versenyeredmények csatolva megtekinthetők, ill.

elérhetők a www.megapetofi.hu weboldalon.

Városvédő szemmel

Elfeledett határneveink – Rabutin-tiszta

Érdekes az a szájról szájra járt történet, amely szerint a Rákóczi szabadságharc alatt Ladány – ekkor Rákóczi-birtok – nagyobb csata színtere volt. Állítólag a Mérges-sziget mellett ütközött meg a fejedelem hada az osztrákokkal. A történet szerint a csatában a kurucok győzelmet arattak, és még az osztrák fővezér is elesett, akinek testét egy nádassal körülvevett tisztáson találták meg – innen kapta az a Rabutin-tiszta elnevezést.

A történet csak részben lehet igaz. Az bizonyos, hogy az itt élők által csak németnek, „nimēt”-nek hívott osztrák seregek többször tartózkodtak a településen és környékén. Erre máig van bizonyíték a területek elnevezésében, hiszen például a település belterületén a mai Darányi-telep egy része, valamint az Ágota-halomtól északra eső terület is egyaránt a Német-sziget elnevezést kapta. Az viszont nem valószínű, hogy a névadó fővezér itt esett volna el, mivel Jean Louis Rabutin de Bussy császári lovassági tábornok csak jóval később, 1717-ben halt meg Bécsben.

Rabutin, az erdélyi császári haderő parancsnoka, gőgös és kegyetlen vezér volt. Miután a császáriak visszafoglalták a kurucoktól az erdélyi településeket, azokat felgyújtották, a magyar lakosokat pedig az utolsó szálig halomra gyilkolták.

1706 augusztusában Erdélyből Szolnok irányába tartva, Rabutin a településünk határában haladt el seregével. Erre a hadmozdulatra ugyanis az Árokhat útja volt a legalkalmasabb, az akkori sárréti viszonyok mellett. A császári csapatok csapatomozásairól Károlynak a Rákóczihoz írt jelentéseiben olvashatunk, amelyekben többször is említésre került Ladány.

A települést is érintő hadmozdulat során Rabutin elfoglalta Szolnokot, majd támadást indított Kassa ellen. A támadása azonban kudarcba fullad, és így feladta a város ostromát. Bosszúból viszont teljesen kirabolta és porig rombolta Tiszafüredet, Karcagon legyilkoltatta a magyar lakosokat. E tragikus eseménysorozatot neveztek el „Rabutin járásának”.

Az augusztusi „itt jártuk” alatt minden bizonnyal megsarcolhatták Ladányt, mert a következő havi Szabolcs vármegyei adóajánlatomban már nem szerepel a település neve, vagyis ez arra utal, hogy tudomásul vette a nemes vármegye, hogy olyan alaposan kifosztották a császári csapatok, hogy nem volt mit – adó fejében – beszolgáltatni.

Azt, hogy volt-e csata a kurucok és Rabutin között a település határában, valószínűsíthetjük, de bizonyosat nem tudunk. Mivel az Ágota-híd hadi szempontból is fontos szerepet töltött be, elképzelhető, hogy annak birtoklásáért akár többször is megütköztek egymással. Talán ennek emlékeként maradt fenn a terület elnevezése a nép ajkán.

Rásó János

Elődeink nyomában

Régi sárréti mesterségek – a gubás

Azt szokták mondani, hogy nem a ruha teszi az embert, de az ember jobban teszi, ha ügyel öltözködésére. Nem véletlenül keletkezett a mondás: „Suba subához, guba gubához!”, figyelmeztetve a fiatalokat, hogy minden lány és legény elsősorban a saját vagyoni osztályába tartozóval házasodjék.

Vidékünkön – a pásztorkodó életmódból eredően – az időjárás viszontagságai ellen védő felsőruházat a juh bőréből állt össze. A suba igazi hazája az Alföld volt, ahol még az asszonyok is viselték. Itt inkább bundának nevezték, ahogyan a pásztormondásokban is megjelent: „Bunda nélkül nem pásztor a pásztor! Eb a juhász bunda nélkül!”

Gyakran előfordult, hogy semmilyen komolyabb tisztítás alá nem vették a lenyúzott és megszáradt birkabőrt, amelynek így meglehetősen rossz szaga lehetett, de tovább tartott, mint amelyiket különböző anyagokkal kezelték. Valószínűleg innen ered az a szintén pásztormondás: „Az az igazi bunda, amit megszagol a kos!”

Egyszerűbb felsőruha volt a guba, amely inkább a szegény emberek kabátja volt. A parasztsaládokban általában a nők is viselték. A szegényebekbenél gyakran csak egyetlen guba volt, melyet felváltva viselt a férfi vagy az asszony.

Az egykori paraszti társadalomban ezeket a gyapjúkabátfélét nemcsak a szűrszabók készítették, hanem a gubások is. Általában két posztót vízszintesen összevarrtak, ez lett a gubapokróc, ebből bevágással és hajtogatással alakították ki a gubát. A fűrtés gubaanyagok puhák, hajlékonyak voltak, ványolatlanok vagy gyengén ványoltak, azaz nem voltak olyan merevek, mint a 19-20. századi keményre ványolt magyar gubák.

Számos különböző gubát is készítettek. Lehetett „fűsült guba”, ami gyapjú-szöttesből készült, és a „takácsmácsonya” nevű növény horgas-tüskés termésével bolyhosították. Lehetett „rakott guba”, aminél az alap-szöttesbe gyapjúfűrtöket akasztottak. Vagy lehetett „bárányfűrtös guba”, amibe az egyévesnél fiatalabb kisbárány selymes fűrtjeit szőtték. Ez volt a legdrágább. A szegényebbek számára készült fehér kendervászonból is guba.

A sárréti népviseletben a guba ritkábban jelent meg, mivel kevesen foglalkoztak annak készítésével. Viszont gyakran kínáltak a vándorkereskedők fehér színű erdélyi vagy sötét színű felvidéki gubát. A gubaposztó készítése az ipari posztók elterjedésével veszítette el jelentőségét.

Rásó János

Szabó Zoltán, a püspökladányi Karacs Ferenc Gimnázium nyugalmazott tanárának emlékére

*„Égő csillag száll keletre
útja ezüstös lángban ég,
távolba tűnt... szikrázó útja
már nincs sehol, már újra kék*

*Ha lelünkben le hull egy csillag
nyomában égő seb fakad,
de vér-rubínból fényes útja
örökre fáj a fény alatt.”*

(Wass Albert)

A gyökerek Hencidára nyúlnak vissza. Édesapja, Szabó László, bár csak hat elemi végzettségű, olvasott, művelt ember volt. Hencidán földművesként a családi gazdaságot igazgatta. Édesanyja, Nagy Margit a háztartást vezette, gyermekeit nevelte, s szükség esetén részt vett a föld művelésében is. Nővére, Jolánka inkább nevelője volt, mint játszópajtása. Bátyja, Laci minden fontos fiúi tevékenységre, valamint csínytevésre megtanította. 7 éves volt, mikor öccse, Barnus megszületett.

Szabó Zoltán élete meghatározó részének tekintette az önállósításra képes paraszti gyökereket.

1940-ben nagyot fordult a család élete. Édesapja feladta a gazdálkodást, kereskedésre szánta el magát. Abaujkérbe költöztek. Itt már a Hangya boltvezetőjének fiaként tartották számon, ami akkoriban már egyfajta rangot jelentett. 1941-ben Kálmánházára költöztek.

1943-ban a hajdúnánási gimnáziumba írták. A hétköznapokon internátusban lakott, hétvégén gyalog tette meg a 12 km-es utat hazáig és vissza.

1947 nyarán átírták a Debreceni Református Kollégiumba. Erről az iskoláról mindig felsőfokban beszélt. A falakból, a teremből – oratórium, nagykönyvtár – áradt a történelmi levegő, és minden a művelődésről szólt. Nem akartak mindenáron bigott vallásos embereket nevelni, de a vallás erkölcsi normák betartását szigorúan megkövetelték. Ezekhez az értékekhez élete végéig tartotta magát.

Az ötvenes évek elejére nem szívesen emlékezett vissza. Édesapját leváltották, két hetet kaptak, hogy elköltözzenek Kálmánházáról. Debrecenbe költöztek egy földes, kétszobakonyhás lakásba, a villany nem volt bevezetve, kályhára, tüzelőre nem maradt pénzük, télen csak a konyhai tűzhely melegét élvezhették, s ez így ment 56 tavaszáig. A költözés után édesapja sokáig nem kapott munkát. Az inséges évek ezermesterré tették fiát, aki varrógépet javított, ruhát varrt, szekrényt készített, kárpitos bútort javított, melyeket még évtizedekig használtak. Mindezek 1950/51-ben történtek.

1951-ben leérettségizett.

Jogi egyetemre szeretett volna menni, majd egy évvel később munkahelyi vezetője javaslatára gépészmérnök szakra. Egyikre helyre sem vették fel politikai okokból. Érettségi után két héttel az Alföldi téglagyárban helyezkedett el, ahol hamar bekerült az irodára, bérszámfejtő lett.

Viszont 1952-ben orosz szakra kényszerítették, mindenféle orosz tudás nélkül. De eldöntötte, hogy ha már ide kényszerítették, akkor tisztességesen végigcsinálja. Egyetemi éve alatt nagyon fontos volt számára a művelt és kiváló baráti kör. Itt teljesedett ki benne az önálló ismeretszerzés, művelődés valódi öröme és igénye. Színház, mozi, komolyzenei hangversenyek rendszeres látogatója lett. Az egyetemen töltött idő enyhítette az otthoni villany nélküli és telente fűtetlen lakás elviselhetetlenségét. Ott ismerte meg első feleségét, Ricsei Valériát. 1956. július 24-én összeházasodtak. Egy héttel később három hónapos tartalékos tiszti tanfolyamra kellett bevonulni Pécsre. Szeptember elején Debrecenbe helyezték. Október 23-

án már a tisztavetésre készültek. De a forradalmi események közbeszóltak. 23-án elvtárs, 24-én ellenforradalmár, 25-én bajtárs volt, miközben katonatársaival folyamatos őrszolgálatot teljesített a város stratégiai pontjain. Nov. 3-án megkapta a leszerelő parancsot, 4-én hazament, és indult Salgótarjánba a feleségéhez. December 1-én hazaköltöztek Debrecenbe. A nehézségek ellenére úgy beszélt életének erről a szakaszáról, hogy „beköltözött életembe a göndör kacaj”, hiszen végre együtt lehetett feleségével.

1958 szeptemberében a hajdúnánási gimnáziumba helyezték. A tanításban is ugyanolyan maximalista volt, mint a tanulásban és egyéb tevékenységeiben. Már a kezdetektől nagy hangsúlyt fektetett arra, hogy a nyelv gyakorlati hasznosításának lehetőségét megteremtse. Többek közt széles körű diáklevelezést indított el. Munkatempója, temperamentuma már akkor is legendás volt. Az osztálynapló előbb ért a terembe, mint ő, s mire leesett az asztalra, már a jelentésnek is el kellett hangozni – mesélte gyakran. 1961-ben másodállásban megbízták az Ipari Iskola igazgatásával.

A sok munka mellett sem hanyagolta el családját. 1957 szeptemberében megszületett lánya. 1960 márciusában megszületett fia, Zsolt. Délutánonként, esténként sokat játszott gyermekeivel, mesélt nekik, tanította őket. 1964 decemberében rákot diagnosztizáltak feleségénél. Az aggodás életük részévé vált: mi lesz a gyerekekkel?

1965. július 1-től áthelyezték Püspökladányba, a középiskolai kollégium igazgatójának.

1966. május 30-án meghalt a felesége. Munkába menekült a fájdalom előtt.

1966. november elején kötött házasságot volt hajdúnánási munkatársával, Pálóczi Máriával. Választásában nem csalódott. Hű társat és kiváló anyát talált. 1967. október végén megszületett harmadik gyermeke.

Az igazgatói munkáját a felsőbb szervek is elismerték. Előbb megyei kollégiumi igazgatói munkaközösség vezetője lett, majd kollégiumi szakfelügyelő. Kollégium igazgatóként a zeneiskolával is jó kapcsolata volt. Oroszlánrésze volt az ifjúsági fúvószenekar létrehozásában.

Orosztudásának köszönhetően gyakran hívták meg az akkori nemzeti és nemzetközi ünnepekre és egyéb rendezvényekre tolmácsolni, amikből persze szakmai haszna is volt. Tulajdonképpen a hétköznapi beszélt nyelv használatát itt tanulta meg. Az itt kialakult kapcsolatrendszerét arra is használta, hogy diákjainak nyelvgyakorlási lehetőséget biztosítson. Mindez azért volt fontos számára, mert az élő orosz nyelv tanításában mindig a beszédkészség fejlesztését tartotta elsődleges feladatának. 72-ben családi házat épített, sok mindent saját kezével csinált. Szívesen kertészkedett az udvarán, kis műhelyében fűrt, faragott.

Amikor a kollégium és a gimnázium közös vezetés alá került, tanárként dolgozott tovább nyugdíjazásáig. Nyugdíjas éveinek hasznos eltöltésére családi vállalkozásban könyvesboltot nyitott. Itt visszaköszönt a kereskedői indíttatás, de nem feledkezett el a tanításról sem, hiszen tanácsaival segítette vásárlóit a megfelelő könyv kiválasztásában.

1985-től sorban születtek az unokái, szám szerint 12.

2004. február 17-én elveszítette második feleségét. Hiánya élete végéig elkísérte.

Utolsó éveit unokái aranyozták be. Figyelemmel kísérte tanulmányait, büszke volt sikereikre.

Kedvenc mondása volt: minden gyermek a család szeme fénye, és csak később válik a megszokott pimasszá.

„Még a csúf is kicsinosul” - A XIX. Sárrétmenti Népzenei, Néptánc és Mesemondó Fesztivál

„Ne is akarj menedéket
Amíg benned zeng a lélek
Most rúgjon a sarkad szikrát
Égesd el a világ piszkát
Aki bírja, kipirosul
Még a csúf is kicsinosul!
Forgasd ide, oda is
Lángoljon a szoknya is
Elköltözni csúnya volna
Deszka közé csomagolva
Mert mibennünk zeng a lélek
Minket illet ez az élet! „

(Nagy László: Táncbéli tánc-szók)

A Táncbéli tánc-szók című versből, amit a költő a Bartók-tánc-együttesnek ajánlott, választott egy sort mottóul Nadas Imréné néptáncoktató a Csimpolya, a Kicsimpolya és a Kenderkóc tánc-együttesek évadzáró műsorának meghívójára.

Az esti gálát azonban megelőzte egy egész napos kultúrprogram. A XIX. Sárrétmenti Népzenei, Néptánc és Mesemondó Fesztivált 2013. május 19-én, pünkösd vasárnapján rendezték meg Püspökladányban. Délután – a már szokássá vált – népviseletbe öltözött táncosok seregszemléje zajlott. A napot Bodó Sándor országgyűlési képviselő nyitotta meg, majd rövid bemutató következett a piacon, ahol a fesztivál díszvendége, makfalvi Bódi Barbara is elmondott egy székelypéldát. Kedves momentum, hogy az egyik debreceni virágáros annyira meghatódott a táncosok és együttesek pünkösdölésétől, hogy a fesztivál női résztvevőinek a helyszínen egy-egy virágpalántát ajándékozott. A fesztivál ilyen módon utóéletet él: szárba szökken és kivirágzik a résztvevő lányok-asszonyok kiskertjeiben és szívében is. A fesztiválon régi hagyomány szerint évek óta átadják a Kenderkóc Hagyományörző Egyesület „Örökségünkért” díját. Ebben az évben ezt a díjat a 44 éven át tartó kimagasló hagyomány-ápoló és pedagógiai munkásságáért a debreceni Főnix Együttes alapítója és vezetője, Török Csécs Lenke kapta meg.

A táncosok előző héten minősítő fórumon voltak, ahol a Csimpolya Együttes és a Kenderkóc Együttes is arany minősítést kapott. Ez még nagyobb lendületet adott ahhoz, hogy kitűnően szerepeljenek délután a fesztiválon.

13.00-kor kezdődött el a fesztivál. 3 kategóriában indultak el a fellépők: néptánc, népdal és népzene, és végül népmese. Fergeteges táncprodukciókkal, tisztán csengő sárréti népdalokkal és népi bölcsességgel – a humor köntösébe burkolva – szórakoztatták a közönséget mintegy 3 óra hosszan keresztül. Kiemelendők a legfiatalabbak: a Nyitnikék Óvoda Bokréta népi gyermekjáték tehetséggondozó műhelye, melynek vezetője: Mézáros Éva. Ha már az óvodásokkal kezdjük, hadd kapcsoljam ide, az Egyesített Óvodai Intézmény Rozmaring Énekegyüttesétől hallottuk az egyik legszebb népdalcsoportot. Az együttes vezetője: Gombosné Kálóczy Róza.

Nagyszerű énekhangjukkal, jól ismert dallamokkal és az egyszerű, magyar nép szívében született sorokkal bővültek el a népdalkörök és a népzenei csoportok a közönséget. Így például: a Sárréti Népi Együttes ifj. Török Gyula vezetésével, a Fehér Málva Hagyományörző Együttes, a Nyitnikék Citeraegyüttes Török Tímea vezetésével, és a Kossuth Olvasókör tagjai. Vezetőjük: Egri Gyuláné és Rásó Mihályné. A Török Gábor Népdalkör és a Sárréti Népi Együttes – vezetőjük: ifj. Tóth Gyula – is a tőlük megszokott színvonalat hozta. Különös öröm volt számunkra Györfi Gyula zenetanár tanítványa: Kolozi László általános iskolai tanuló citeraelőadása, mivel ő volt a legfiatalabb, és ebből a generációból az egyetlen népzeneész.

Népi játékot adott elő a Kicsimpolya Együttes, ahol a mesemondó a sokak által kedvelt mesélő, Biró Dominik volt, aki a Kupica királyfi esete c. népmesét adta elő a Kicsimpolya Együttessel. A következő mesemondó Veres Katalin tanárnő tehetséges tanítványa, Daróczy Izabella volt. A hogyan is kezdődött? c. mesét Borsos Bence mondta el, Griger Mihályné tanítónő készítette fel. Majd Kerpács Klaudia, Makula Zsófia, Balogh József, Németh Alex és Deli Máté következett. Mátét Nagy Ilona tanárnő készítette fel, Balogh Józsefet pedig az édesanyja. Ők különdíjasok lettek ezen a fesztiválon.

Rendkívül tetszett Egriné Szőke Ibolya mesemondása mindenkinek. Bár többször is és többen is hallhatnánk őt mesét mondani!

A néptánc kategóriában volt a legszélesebb a repertoár. Nemcsak a sárréti néptánc-együttesek jöttek el, de még Balmazújvárosról, Debrecenből is érkeztek fellépők, a Főnix Együttes Vadrózsák csoportja. A tánc-együttesek közül kiemelkedett a Kenderkóc Együttes, melynek vezetője Nadas Imréné és fia, Márton. Mint az ékszerek sorában a gyémánt, olyan érték a hagyományörzés folyamatában, ha egy érett tánc-együttesből kinő egy fiatal együttes, akikre illik a fent említett idézett verssor: „Minket illet ez az élet!”

Baranyai Hajnalka, Nagy Szabolcs a Határtalan Néptánc-együttest hozták létre Bárádon, Török Tímea vezetésével. Gratulálunk nekik, csak így tovább! S minden elismerés a kútfőnek, Nadas Imrénének, aki méltó a Magyar Kultúra Lovagja címre. Nadasné csoportjainak bemutatója megkoronázta a napot. A Húzos Banda egész nap húzta a talpalávalót. Kitűnően és fáradhatatlanul zenéltek a fiatalok.

Hogy mi volt a hozadéka ennek a napnak?

Elsősorban is az az összefogás, amiben most is példát mutattak a püspökladányiak: a szülők, vállalkozók, az intézmények, akik támogatták a fesztivál megrendezését. Ez a megvalósítás oldaláról közelítve: érték. Emberi oldaláról tekintve pedig érzelmileg gazdagodhattunk.

A mesék élményanyaga gyakran sötét, máskor szívárványos. Őrzik a régi mítoszokat és hiedelmeket. Akkor érezzük igazán mágikus erejét a mesének, ha benne azt láthatjuk, hogy az ember a természettel harmonikusan együtt él, ahogy azt az Isten megteremtette. Ezt a dal, a tánc, a zenei kíséret erősíti.

Ezek a produkciók pontos képet adtak hanggal és mozgással a Sárrét világról. Ebben a – sokszor tapasztalhatjuk – lelketlen világban olyan nagyszerű ennyi lelkes fiatal együtt látni! A felnőttek felelőssége az, hogy egyre több és több gyermeket vonjanak be a hagyományörzésbe a népművészet minden területén. Az itt táncoló fiatalok szüleit megillet minden elismerés.

Az előadás napja pünkösd volt, a Szentlélek kiadásának napja. Istennek kegyelméből megértük ezt a napot, és eltöltöttük nem is akárhogyan: értékteremtéssel. Mert mi másnak is nevezhető volna, ami ezen a napon történt. Ezen a keresztrefeszített Magyarországon sikerült az ember istenarcúságát megmutatni. Meg tudtuk őrizni népi kincseinket, népi hagyományainkat, a gondolkodásmódot, és mindezt meg tudtuk jeleníteni a paraszti nyelv elevenségével: a tánc, a zene, az ének erejével. Hinnünk kell, hogy a magyar lélek nemcsak feltámadni képes, de kiírni is mindaddig, amíg életben tudjuk tartani népmesével, néptáncokkal, népdallal, népzenevel, egyszerűen: magyar népköltéssel.

Tótor Györgyné

PÜSPÖKLADÁNYI
Hírek
ISSN:0866-1375

Szerkesztőség :

4150 Püspökladány, Petőfi u. 5-7.

Tel : 54/514-171

email:ladanyihirek@freemail.hu

Laptulajdonos :

Püspökladány Város Önkormányzata

Felölts szerkesztő : Dienes Zoltán

Főszerkesztő : D. Sári Andrea

Nyelvi lektor: Biróné Szabó Brigitta

Nyomdai előkészítés :

multimedia design

Nyomás : Hektográf Nyomda

Püspökladány

SPORTHÍREK

Érmek a megyei atlétikai diákolimpián

Számos dobogós helyezést gyűjtöttek be városunk általános iskolásai a megyei atlétikai diákolimpián. Íme az eredmények. Összetett versenyek. I. korcsoport (40 m síkfutás, kislabdahajítás). Egyéni. Lányok: 3. Ludány Lili. Fiúk: 3. Darabos László. Csapatverseny. Fiúk: 2. Püspökladány. II. korcsoport (40 m, kislabda, távolugrás): Egyéni: 1. Darabos Asztrik, 2. Daróczy Péter. Csapatverseny: Fiúk: 1. Püspökladány. III. korcsoport (60 m, kislabda, távol, 600 m): Egyéni: 2. Tenkés Zsolt. Csapatverseny. Fiúk: 2. Püspökladány. IV. korcsoport (100 m, kislabda, távol, súlylökés, 800 m): Csapatverseny: Lányok: 3. Püspökladány. Egyéni versenyek. 4x1000 m váltófutás (fiúk): 1. Püspökladány. 4x600 m váltófutás (lányok): 1. Püspökladány. 60 m síkfutás: Lányok: 3. Pete Fanni. Fiúk: 3. Bagi László. 1500 m síkfutás: 2. Szentpéteri Bianka. Távolugrás: 2. Tenkés Zsolt. Súlylökés: 3. Sági Zoltán.

Orbán Csilla két bronzérmert nyert

Gyöngyösön és Budapesten is szőnyegre léptek a pünkösdi hétvégén birkózóink. Előbbi helyszínen a megyei körverseny részeként egy 14 csapatos, több mint 110 versenyzőt felvonultató viadalon a csapatban elért második helyezés mellett egyéniben 10 első, 4 második és 1 harmadik helyezés teremtett a mieink számára. A fővárosban a diák és serdülő magyar bajnokságon Orbán Csilla révén egy 3. helyezéssel gazdagodott együttesünk. Egy héttel később Csepelen, a diákolimpiai döntőben a 7-8.-os lányok mezőnyében Orbán Csilla bronzérmert szerzett, míg a 2002-2003-as fiúk között Szilágyi Aladár a 4., Nádházi Gergő az 5. lett súlycsoportjában.

Diákolimpiai ötödik a leány focicsapat

Bravúrosan szerepelve, 20 csapat közül a rendkívül előkelő 5. helyet szerezte meg városunk általános iskolás leány focicsapata a Fonyódligetén megrendezett diákolimpia országos döntőjében. Kiss János testnevelő alakulata - a legfiatalabb csapatként - hét mérkőzésen öt győzelem mellett két vereséget elkönyvelve érte el ezt a kiemelkedő eredményt. A társaság legfiatalabb tagja, az ötödikes Pusztai Sára lett a csapat házi gólkirálya 15 találattal. Az együttes tagjai: Varga Viktória, Pusztai Sára, Filep Erika, Zsikla Dóra, Zsikla Fruzsina, Csala Krisztina, Máté Krisztina, Magyarai Alexandra, Kereszneyi Gréta, Tőke Vivien.

Előkelő helyen végeztek a leány focisták

Keller nyerte a Várfürdő félmaratonit

Keller Elek nyerte meg a Gyulán, immár 5. alkalommal megrendezett Várfürdő Félmaratonit futóverseny Tüzoltó kategória versenyszámát. A Futó Daru SE színeiben elindult sportoló 1 óra 23 perc 14 mp alatt teljesítette a 21 km-es távot. Rajta kívül még Csató Ferenc és Zséder Zsolt is célba futott a Futó Daru SE színeit képviselve. Ezt megelőzően Szekszárdon ugyancsak félmaraton viadalon állt rajthoz Molnár Zoltán és Lévai István, akik a IV. Borvidék Félmaraton elnevezésű futóversenyen rótták a kilométereket. Legutóbb pedig Nagyváradon, az I. Félix-fürdő terepfutó versenyen Molnár Zoltán, Keller Péter, Rác Krisztián és Lévai István hagyta maga mögött a kilométereket. A versenyekről részletes beszámoló a Futó Daru SE honlapján (<http://darun.blog.hu/>) olvashatók.

Sas és Szilágyi utazhat a világbajnokságra

Két jelentős versenyen is fegyvert fogtak városunk sportlövői. A Püspökladányi Lövészklub rendezésében került sor május utolsó hétvégéjén a Hunter Field Target Magyar Kupa 3. fordulójára a Debrecen-Bánk Arborétumban. A mieink legjobbja Szilágyi Sándor volt, aki a második helyen zárta a viadalt. Ezt megelőzően május közepén ugyancsak a Debrecen-Bánk Arborétum adott otthont az év hazai legrangosabb Field Target lövészversenyének, a Nyírerdő Grand Prix viadalnak. A kétnapos nemzetközi versenyen – amelyen a hazai lövészek mellett szlovák versenyzők is indultak – egyúttal a Field Target országos bajnokság küzdelmeire is sor került. Püspökladányt Daru Andrea, Sas Ferenc és Szilágyi Sándor képviselte. Közülük Sas Ferenc a második napi kiemelkedő eredményével az összetett második helyet szerezte meg, Szilágyi Sándor egyetlen ponttal csúszott le a dobogóról, míg Daru Andrea egyetlen női versenyzőként az igen előkelő 8. helyen végzett. Volt még egy tétje a versenynek, mégpedig, hogy ebben az évben ki képviselheti a magyar válogatott színeiben hazánkat a németországi Ebern-ben megrendezésre kerülő világbajnokságon. Örömmel jelenthetjük, hogy az augusztus végén megrendezendő VB-n Sas Ferenc és Szilágyi Sándor is a magyar csapat tagja lesz.

Ladányi sikerek a „TOP 12” versenyen

A Bihartordán megrendezett „TOP 12” egyéni és páros versenyekkel zárult le az idei megyei asztalitenisz-bajnokság, amelyen remek ladányi sikerek születtek. A párosok küzdelmeit a PASZE csapatából az András Zoltán-Tökés Tamás duó nyerte meg. Az egyesek küzdelmeiben ugyancsak püspökladányi diadal született. Palya Máté a debreceni DABE-DEAC csapatát képviselve végzett az első helyen, megelőzve a PASZE játékosát, a második helyen záró Szabó Istvánt. Amint korábban már beszámoltunk róla, a megyei bajnokságot a PASZE a 3. helyen fejezte be.

Hazai vereséggel zárt a Koncz-alakulat

A már ezüstérmesként pályára lépő Törökszentmiklósi Székács KE vendéglátójaként búcsúzott az NB II-es bajnokságtól a PKE férfi kézilabda-csapat. Együttesünk 15-12-es félidei hátrányt követően 31-25-re kapott ki. Mészáros Ádám 8, Szarvas Attila 6 találatot ért el. (Junior: PKE-T. szentmiklós 23-25) Ezzel a mieink sereghajtóként fejezték be a pontvadászatot.

Három vereséggel zártak a hölgyek

Pont nélkül maradt a PKE hölgyalakulata a megyei női kézilabda-bajnokság utolsó három játéknapján. A 20. fordulóban a Berettyó MSE vendégként 40-27-re, majd a Hajdúszoboszlói Amatőr elleni hazai fellépésen 22-16 arányban, végül a bajnokság zárásaként, Tégláson 26-23-ra kapott ki csapatunk. Mindez azt jelentette, hogy bár sokáig esély volt a 4. hely megszerzésére is, végül csak a 6. hely jutott a mieinknek a bajnokságban. Örömhír ugyanakkor, hogy a bajnokság gólkirályi címét Károlyi Anikó gyűjtötte be.

PLE: hullámzó teljesítmény

Négy meccset játszottak a mögöttünk hagyott időszakban a PLE focistái, s bizony igencsak hullámzó volt a csapat teljesítménye. A 20. fordulóban hazai pályán csúnya, 4-1-es vereségbe szaladtak bele a fiúk igencsak kiábrándító játékkal. A gólt Horváth Ákos szerezte. Két nappal később, Pünkösdi hétfőn jött a javítás a 14. fordulóban elmaradt meccspótlás alkalmával. A Biharkereszttest Horváth Ákos, Mogyorósi János találatával, valamint ként öngól segítségével 4-2-re sikerült legyőzni. Földesen is minden jól kezdődött, hiszen a 18. percben Dan Gergő és Mogyorósi János góljaival már 2-0 volt ide. Aztán jött a „filmszakadás”, s a hazaiak hat góllal ütötték ki a mieinket, így 6-2 lett oda. A 22. fordulóban újabb győzelem következett a Pocsaj ellen. Horváth Ákos és Mogyorósi János találatával 2-0-val ért véget a találkozó, s bármennyire is furcsa, még ilyen változó teljesítmény után is megmaradt az esély az ezüstérmes begyűjtésére.

Megeyei bajnok sulipólósok

Az előző évekhez hasonlóan, az idén is városunk adott otthont a Sulipóló megyei döntőjének, amelyen Keserő Attila tanítványai mellett Hajdúszoboszlóról és Hajdúböszörményből voltak csapatok. A mieink végül valamennyi korcsoportban maguk mögé utasították riválisaikat, s ezzel megyei diákolimpiai bajnokok lettek. Mivel az országos döntőket a 7-8. osztályosok számára már nem rendezzi meg a Magyar Vízilabda-szövetség, így csak a kisebbek kvalifikálták magukat a fináléra.